

Beknopt overzicht/uitleg waarom rechters zo falen bij de WOZ.

Gebaseerd op uitspraken van WOZ rechters wordt in dit document een korte opsomming gegeven van belangrijke onderdelen waarop het steeds zo fout gaat in de WOZ rechtsspraak. Dit document is vooral gebaseerd op eigen ervaringen. De rechterlijke macht wil de indruk wekken dat met een uitspraak van een rechter de knoop is doorgehakt, zeker met een vonnis van de hoge raad. Het grote probleem is dat de rechterlijke macht geen definitieve beslissing wil nemen over mijn herhaaldelijk voorgelegde geschillen. Mijn ervaring is helaas, dat recht in dit land een kwestie van geluk of pech is en dat dit land geen echte rechtsstaat is. Het lijkt alleen of dit land een rechtsstaat is, men is buitengewoon handig net te doen alsof. Er zijn grote overeenkomsten met de toeslagenaffaire.

Veel te veel vonnissen deugen niet, denk aan:

- De rechter geeft geen antwoord op principiële vragen. Het gaat om het niet doorhakken van knopen.
De rechter weigert te beslissen over factoren die van belang zijn voor de hoogte van de WOZ waarde.
- Handelen in strijd met de wet, zoals artikel 1 van de grondwet, de vereiste uniformiteit op grond van de Wet WOZ, recht op eerlijk proces in de grondwet, weigeren te beslissen in strijd met artikel 23 en 26 van het Wetboek van Burgerlijke rechtsvordering.
- Handelen in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.
- Handelen in strijd met beginselen van de eigen website van de rechterlijke macht.
www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/Basisverhaal-Rechtspraak
- Handelen in strijd met de eigen informatie van de overheid. Diverse websites, taxatieverslag enz.
- Misbruik van macht. Denk bijvoorbeeld aan artikel 81 van de Wet op de Rechterlijke Organisatie om lekker geen beslissing te hoeven nemen.
- Misbruik van macht door heel vaak meteen automatisch kritiekloos de overheid te volgen.
Bijvoorbeeld op grond van jarenlange foute interpretatie van het “Oostflakkee” arrest.
- Zelfs verzwijgen wat belanghebbende heeft ingebracht en waar het werkelijk om gaat.
- Aantoonbare onjuistheden in een vonnis kunnen niet gecorrigeerd worden. Zo blijven dezelfde fouten.
- Niet transparant. Gevraagde informatie niet willen geven of pas zo laat mogelijk geven.
- Geheel willekeurig de toezichthouder (Waarderingskamer) volgen of juist afwijzen.
- Alleen eigen van te voren gevormde gedachtegang volgen, en ingebrachte argumentatie van belanghebbende meteen afwijzen, verzwijgen, verdraaien enz. Extreme tunnelvisie.
- Niet leren van eerder gemaakte fouten, gebrek aan zelfreinigend vermogen (vb. toeslagenaffaire).
- Gevraagde deskundigheid afwijzen omdat men deze kennis niet zelf heeft, niet begrijpt/wil begrijpen.
- Bepaalde vonnissen van de hoge raad, die wel duidelijk zijn, niet volgen.
- Niet willen streven naar werkbare en finale oplossingen.
- Niet willen streven naar het betaalbaar houden van WOZ waardebepaling en de rechtsspraak.
- De rechterlijke macht zit in een ivoren toren en is niet geïnteresseerd in signalen van buiten, bijvoorbeeld van mij. Maar ook niet van signalen van binnenuit.
- De rechter oordeelt een WOZ zaak van een burger teveel ad hoc. Argumenten waar een NCNP (No cure no pay) bureau meteen aan denkt, zal een burger wellicht niet inbrengen. Ook dit wijst op het belang van de hulp van een NCNP bureau.
- Een oordeel geven zonder goed na te denken over de gevolgen/kosten van het ingenomen standpunt.

In deel 1 volgt eerst een uitleg vooraf van een aantal gebruikte begrippen en uitgangspunten.

In deel 2 volgt een (onvolledige) opsomming waar het fout gaat aan de hand van vonnissen.

Deel1: Uitleg vooraf van een aantal gebruikte begrippen en uitgangspunten.

In => 1 t/m => 3 is beschreven hoe de meerderheid van WOZ rechters een WOZ waarde toetst.
In => 4 t/m => 8 staan de 3 hoofdgeschillen, waarover de hoge raad na al die jaren alleen één keer een (ongemotiveerd) oordeel heeft gegeven (artikel 81) zonder echte beslissing.
In => 9 t/m => 14 is beschreven hoe WOZ rechters in de praktijk (mijn) WOZ waarde toetsen.
In => 15 t/m => 17 is de huidige situatie en de gevolgen voor mij persoonlijk kort omschreven.

⇒ 1 De toetsingsmethode die vele rechters gebruiken. De heffingsambtenaar moet (op basis van een taxatiematrix) aannemelijk maken dat de waarde niet te hoog is vastgesteld.

De meerderheid van WOZ rechters beoordeelt (toetst) de WOZ waarde slechts op basis van het aannemelijk maken dat de waarde niet te hoog is vastgesteld. Kortweg: **“het aannemelijk maken”**. Deze rechters willen de WOZ waarde slechts beoordelen op basis van deze toetsingsmethode. Deze formulering is te vinden in vele vonnissen. Dat deze methode hier moet worden uitgelegd zonder verwijzing naar een overheidssite, geeft al aan wat voor schimmige methode dit is.

Deze rechters stellen, dat de heffingsambtenaar aannemelijk moet maken, dat de WOZ waarde niet te hoog is vastgesteld. Dit gebeurt door de waarde, die de gemeente al eerder heeft berekend via de eerste berekeningsmethode (OrtaX in de gemeente ‘s-Hertogenbosch), bij de rechter nog een keer te berekenen, nu via een andere berekeningsmethode (taxatiematrix).

Indien de waarde uit deze tweede waardeberekening (taxatiematrix) niet lager uitkomt dan de eerste waardeberekening (de vastgestelde WOZ waarde via de formule van de gemeente) is volgens deze methode aannemelijk gemaakt, dat de WOZ waarde niet te hoog was. En “dus” juist is.

In artikel 17 van de Wet WOZ wordt gesproken van de waarde die aan de onroerende zaak dient te worden toegekend. Deze waarde moet geschat worden. Op het taxatieverslag staat de kwaliteitseis dat de WOZ waarde zo nauwkeurig mogelijk moet worden geschat. Door gebrek aan kennis van de wiskunde/statistiek hebben deze rechters geen idee wat dat betekent. Het gaat hen niet om een zo nauwkeurig mogelijke schatting van de waarde. Het woord schatting ontbreekt bijna altijd in een WOZ vonnis, laat staan “een zo nauwkeurig mogelijke schatting” zoals op het taxatieverslag staat.

Ik heb verschillende keren wiskundig/statistische argumentatie ingebracht. De standaard reactie van dit soort WOZ rechters is om gewoon net te doen, alsof deze argumentatie niet is ingebracht en net te doen of een WOZ waarde alleen getoetst kan/mag worden via het aannemelijk maken

⇒ **2 Het toetsen met hulp van een taxatiematrix kost de gemeenschap nodeloos veel geld.**

Door het verplicht te houden om een taxatiematrix in te dienen bij de rechter, worden de kosten omhoog gejaagd. Vaak kan een burger niet zonder de hulp van een NCNP (No-cure-no-pay) bureau. De rechter raadt dit ook aan¹. Belanghebbende kan gebruik maken van een gespecialiseerd bureau, dat op no-cure-no-pay-basis WOZ zaken behandelt, blijkbaar is toetsen met een taxatiematrix zo moeilijk. Hier maken beide partijen de waarde aannemelijk. Wat moet je dan kiezen?

Als die rechters de vastgestelde WOZ waarde zouden willen controleren zonder die extra taxatiematrix, die volgens die rechters niet nodig is in de bezwaarfase, zou dit de gemeenschap miljoenen euro's schelen.

Ik bepleit een eenvoudiger controle van de WOZ waarde door de rechter. Zonder dat een taxatiematrix nodig is. Zoiets als een supermarktbonnetje.

⇒ **3 Bij de toetsingsmethode van het aannemelijk maken worden twee waardeberekeningen gebruikt. Hierna volgt een vergelijking van deze berekeningen.**

Zoals te zien is in vele vonnissen worden in bepaalde gemeenten zoals 's-Hertogenbosch bij het aannemelijk maken **twee totaal verschillende waarderingsmethoden** gebruikt, waarmee twee verschillende waarden worden uitgerekend. De ene waarde (taxatiematrix) wordt gebruikt om de andere waarde (WOZ waarde) te controleren. (Als de $WOZ \leq$ waarde taxatiematrix gemeente, is aannemelijk gemaakt dat de WOZ waarde niet te hoog is).

Er blijken dus **twee verschillende taxateurs** van **dezelfde** gemeente te zijn, die op verschillende manieren taxeren. Welke waarde is de waarde zoals bedoeld in art. 17 van de Wet WOZ? Welke manier van taxeren moet dan worden gebruikt? De rechterlijke macht loopt met een grote boog om deze fundamentele vraag heen en beoordeelt slechts de ene waarde (WOZ) met behulp van die andere waarde (taxatiematrix). De WOZ waarde wordt door de gemeente vastgesteld met de ene waarderingsmethode, maar dus vaak door de rechter gecontroleerd met de tweede waarderingsmethode van de gemeente. Hieronder worden beide berekeningen door de gemeente met elkaar vergeleken:

¹ECLI:NL:GHARL:2018:3141.

	<u>Eerste berekeningsmethode (OrtaX)</u>	<u>Tweede berekeningsmethode (taxatiematrix)</u>
Taxateur gem.	Taxateur 1, die WOZ beschikking vaststelt	Taxateur 2, die de taxatiematrix opstelt
Input	Taxateur 1, volgens WOZ beschikking.	Taxateur 2, niet volgens WOZ beschikking
Grondstaffel	Volgens OrtaX	Volgens OrtaX (ongeveer)
Inhoudsstaffel	Volgens OrtaX	Volgens taxateur 2, niet volgens OrtaX.
Indexering	Volgens OrtaX, vanaf overdrachtsdatum	Van OrtaX, volgens datum koopcontract
Kengetallen	Allemaal afgeleid van verkoopcijfers	Alleen prijs/m ³ afgeleid van verkoopcijfers
Uitkomst	Slechts één uitkomst mogelijk	Uitkomst afhankelijk van keuze van andere kengetallen en keuze vergelijkingspanden
Transactieruis	Wordt rekening mee gehouden	Wordt geen rekening mee gehouden
Legitimiteit	Voldoet aan Uitv. Regeling, lid 4, lid 1a	Voldoet niet aan Uitv. Regeling, lid 4, lid 1a
Taxatiematrix	Wordt niet gemaakt in bezwaarfase	Wordt pas bij rechter opgesteld/vrijgegeven
Gebruikt bij	Onderbouwing in de bezwaarfase	Onderbouwing in beroep bij de rechter
Wanneer?	Berekening bij vaststelling WOZ waarde	Berekening pas bij de rechter
Toezicht	Wel toezicht door Waarderingskamer	Geen toezicht door toezichthouder WOZ
Taxatie	Modelmatige taxatie statistische grondslag	Klassieke niet wiskundig/statistische taxatie
Statistiek	Volgens de statistiek, betrouwbaar	In strijd met de statistiek, onbetrouwbaar
Deskundig?	Geen noodzaak tot wiskundige onzin	Rechter motiveert met wiskundige onzin
Informatie	Volgens gegeven overheidsinformatie	In strijd met gegeven overheidsinformatie
Referenties.	Zoveel mogelijk verkochte woningen	Zo weinig mogelijk referentiewoningen.
Vergelijking	Systematisch	Niet systematisch
Aantal ref.	Alle verkochte woningen	Slechts de “meest vergelijkbare”, vaak 3, 4
Selectie	De selectie staat 100% vast	Handmatig selectie, afhankelijk van taxateur
Oordeel 1	Wiskundige: Deze berekening is beter	Wiskundige: Deze berekening is slechter
Oordeel 2	Heffingsambtenaar: berekening is slechter	Heffingsambtenaar: berekening is beter
Controle	De rechter controleert de WOZ niet	Dit is onderdeel rechtsstrijd bij de rechter
Vaste criteria	Ja	Oordeelt zonder vaste inhoudelijke criteria
Noodzakelijk	Ja, voor de WOZ beschikking	Nee, alleen voor het aannemelijk maken
Extra kosten	Niet voor een correcte WOZ beschikking	Alleen als rechter aannemelijk wil maken

Bovendien mag de heffingsambtenaar volgens vaste jurisprudentie in iedere fase van het geding met andere vergelijkingsobjecten komen. Hierbij worden geen vaste criteria gebruikt.

Een taxatiematrix wordt niet gemaakt in de bezwaarfase, ondanks dat volgens een goede procesorde feitenverzameling en waarheidsvinding in de bezwaarfase dient plaats te vinden en de gemeente daar tot het eind van het belastingjaar daar ruim de tijd voor heeft gekregen van de wetgever.

Mijn ervaring bij de rechter is, dat op het taxatieverslag van de heffingsambtenaar informatie staat die de heffingsambtenaar niet hoeft aan te tonen bij de rechter. Wie stelt, die bewijst geldt voor dit soort rechters niet in de WOZ rechtspraak.

⇒ 4 De gemeente waar ik woon en het gebruikte waarderingssysteem, OrtaX. Die waarde wil ik.

De gemeente 's-Hertogenbosch, waar ik woon, gebruikt het betrouwbare waarderingssysteem OrtaX. **Voor mijn woning wil ik de waarde, die uit hun eigen OrtaX komt. Maar alleen als de rechter wil toetsen op basis van OrtaX.**

Anders wordt in strijd met de wet een WOZ waarde vastgesteld met een taxatiematrix, die rechter en gemeente (alleen bij rechter, niet in bezwaar) meer vertrouwen dan OrtaX.

Let wel: OrtaX is een wettelijk geregelde methode en die taxatiematrix is niet wettelijk geregeld.

Let wel: Ik streef niet naar een zo laag mogelijke waarde!

⇒ 5 De schikking van 2015 en de verwerping van deze schikking vanaf 2017.

Een andere toetsingsmethode op basis van het waardevergelijkingsrapport uit OrtaX.

Voor 2015 had de gemeente de WOZ waarde van mijn woning handmatig aangepast. In hoger beroep heeft de rechter een schikking voorgesteld, waarbij de WOZ waarde gelijk is geworden aan de modelwaarde op basis van het waardevergelijkingsrapport uit OrtaX. De gemeente en ik zijn daarmee akkoord gegaan. Daarmee was een verdere rechtsgang gelukkig niet meer nodig voor 2015.

Voor 2016 heeft de gemeente de oorspronkelijk handmatige aangepaste WOZ waarde weer gelijk gemaakt aan de modelwaarde, in overeenstemming met de schikking van 2015. Een rechtsgang was dus ook niet meer nodig voor 2016.

Voor 2017 en daarna verwierp de gemeente de bereikte schikking. De gemeente weigerde ook om mij het waardevergelijkingsrapport te geven, de basis van de toetsingsmethode van de rechter van 2015. Daarnaast had de gemeente de waarde weer handmatig aangepast. Pas na bezwaar stelde de gemeente de WOZ waarde gelijk aan de modelwaarde uit OrtaX.

⇒ 6 Hoofdgeschil 1. De gemeente weigert mij de in OrtaX beschikbare informatie te geven.

Het lijkt alsof de overheid transparantie geeft met het taxatieverslag. Maar het taxatieverslag bevat slechts een deel van de invoergegevens en niet bijvoorbeeld de waarde van bijgebouwen. OrtaX bevat een veel beter controlemiddel met veel meer gegevens, het betrouwbare waardevergelijkingsrapport, dat ik graag wil inbrengen bij de rechter in plaats van een tweede onbetrouwbare waardeberekening met een taxatiematrix. Het kost niet meer dan 5 minuten om dit rapport te printen.

Voor 2015 en 2016 heeft de gemeente mij dit waardevergelijkingsrapport uit OrtaX gegeven. Voor 2017 weigerde de gemeente om mij dit rapport te geven. Dit geschil moest ik dus voorleggen aan de rechter van 2017. De rechter oordeelde, dat ik recht had op dit rapport op grond van vonnissen van de hoge raad². En dat de verplichting om inzicht in de op de zaak betrekking hebbende stukken te verschaffen, niet beperkt is tot gegevens of stukken die de heffingsambtenaar pas in beroep ter onderbouwing van zijn waardestandpunt heeft gebruikt. Pas na die uitspraak heeft de gemeente mij dit rapport gegeven.

Vlak daarna heeft de heffingsambtenaar van 's-Hertogenbosch de leverancier van OrtaX opdracht gegeven om de mogelijkheid om dit rapport te printen, te verwijderen. In strijd met zijn plicht als ambtenaar om inzicht te verschaffen in de waardebepaling. Ik moest dit geschil weer voorleggen aan de rechter. Voor 2022 heeft die rechter geoordeeld dat ik geen recht heb op dit rapport omdat dit rapport niet meer beschikbaar is. De rechter oordeelde zelfs dat het feit dat een andere gemeente wel een waardevergelijkingsrapport kan genereren en deze aan een andere belanghebbende verstrekt, niet in strijd is met artikel 1 van de Grondwet en dat er geen sprake is van discriminatie. Ik heb dit geschil weer voorgelegd aan de rechter in hoger beroep en zal dit uiteindelijk moeten voorleggen aan de hoge raad.

Heb ik recht op het waardevergelijkingsrapport uit OrtaX?

Er is nog steeds geen definitief gerechtelijk oordeel. Zelfs als ik geen recht zou hebben op dit rapport zal de rechter wel vervolgens moeten beslissen op welke onderdelen ik wel recht heb. Van elk apart onderdeel van dit rapport zal de rechter dan moeten beslissen of dit een op de zaak betrekking stuk is of niet. En deze beslissing moet uiteraard voorgelegd gaan worden aan de hoge raad.

Ik heb in ieder geval op grond van art. 40 Wet WOZ recht op alle onderdelen van de grondslag van de waardebepaling. Die grondslag is af te leiden van de waarderingsinstructie en van het oude artikel 5 van de uitvoeringsregeling betreffende de resultaten van de marktanalyse. Een belangrijk deel van die grondslag staat in het volledige waardevergelijkingsrapport. Als de heffingsambtenaar stelt die niet te gebruiken, dan zegt hij in feite de resultaten van de marktanalyse niet te gebruiken voor de waardebepaling.

Door zonder meer alles te aanvaarden wat de heffingsambtenaar zegt, ondersteunen rechters de heffingsambtenaar in het onmogelijk maken om de vastgestelde WOZ waarde te controleren. Zo scheppen rechters extra werk en de druk op rechters is al zo groot. Terwijl er binnen 5 minuten een rapport kan worden uitgeprint, waarvan de eerdere rechter oordeelde, dat ik daar recht op had, kwestie opgelost.

²ECLI:NL:HR:2018:1316 en ECLI:NL:HR:2018:672.

⇒ **7 Hoofdgescil 2. Ik bepleit toetsingsmethode van 2015, de gemeente het aannemelijk maken.**

De gemeente 's-Hertogenbosch gebruikt het waarderingsstelsel OrtaX met een degelijke wetenschappelijk ontwikkelde wiskundige formule waarmee goede schattingen gemaakt kunnen worden. Ik bepleit de toetsingsmethode van 2015 en de modelwaarde die uit hun eigen goede modelmatige waarderingsstelsel OrtaX komt op basis van het waardevergelijkingrapport uit OrtaX. De gemeente verwerpt dit en wil dat er de rechter blijft controleren op basis van hun taxatiematrix.

Hoe moet de WOZ waarde getoetst worden? Er is nog steeds geen definitief gerechtelijk oordeel.

⇒ **8 Hoofdgescil 3. Ik bepleit modelwaarde uit OrtaX, de gemeente een waarde ≤ taxatiematrix.**

Wat is de juiste WOZ waarde volgens art. 17 Wet WOZ? Er is maar 1 waarde mogelijk. Welke waarde? Ik woon in de gemeente 's-Hertogenbosch. Nogmaals deze gemeente gebruikt het waarderingsstelsel OrtaX, een degelijke wetenschappelijk ontwikkelde wiskundige formule waarmee goede schattingen gemaakt kunnen worden. Ik bepleit de modelwaarde uit OrtaX. De heffingsambtenaar geeft bij de rechter de voorkeur aan de waarde uit de taxatiematrix, maar stelt desondanks de WOZ waarde meestal vast op de modelwaarde uit OrtaX en niet de waarde uit de taxatiematrix.

Mogelijkheid 1. WOZ waarde = Modelwaarde uit OrtaX. Individuele overrule = 1

Mogelijkheid 2. WOZ waarde = Handmatige aanpassing van OrtaX. Individuele overrule = ongelijk aan 1.

Probleem is dat in deze gemeente voor deze situatie geen richtlijnen zijn vastgesteld.

Mogelijkheid 3. WOZ waarde = Waarde uit de taxatiematrix.

Welke is de juiste WOZ waarde? 1, 2 of 3? Er is nog steeds geen definitief gerechtelijk oordeel

⇒ **9 De praktijk in de gemeente 's-Hertogenbosch:**

Voor de meeste woningen geldt WOZ waarde = modelwaarde OrtaX.

Ondanks dat de heffingsambtenaar de waarde uit de taxatiematrix beter vindt, gebruikt hij OrtaX.

De situatie is volslagen bizar. Vanaf 2017 verwerpen gemeente en rechter de meest logische oplossing, de modelwaarde uit het eigen stelsel, de bij de rechter van 2015 bereikte oplossing.

Echter in de praktijk gebruikt de gemeente voor de meeste woningen in de gemeente juist wel de modelwaarde uit OrtaX.

1 – De gemeente wil de wens van de Waarderingskamer volgen om de modelwaarde minder handmatig aan te passen

2 – De modelwaarde uit de waarderingsapplicatie OrtaX vertegenwoordigt volgens de gemeente voor de meeste woningen de waarde van de woning op de markt per de prijspeildatum.
(alleen niet voor woningen in beroep, dan zou een hogere waarde gelden)

3 – De WOZ waarden voor mijn woning voor diverse jaren zijn gelijk aan de modelwaarde uit OrtaX.

Maar de modelwaarde uit OrtaX was de juridisch bereikte oplossing voor 2015 en 2016.

Waarom verwerpen de gemeente en de rechterlijke macht dan toch deze oplossing, die in de praktijk ook al gebruikt wordt door de gemeente? Dit is niet te volgen. Ik wordt nu gedwongen om elk jaar naar de rechter te gaan. Enkel en alleen maar omdat gemeente en rechterlijke macht tegen elke prijs slechts de toetsingsmethode van het aannemelijk maken willen blijven gebruiken en de oplossing die de gemeente 's-Hertogenbosch al in de praktijk blijkt te brengen, zo koppig als een ezel verwerpen.

⇒ **10 De praktijk in de gemeente 's-Hertogenbosch:**

Het jaarlijkse jojoën tussen kenmerken van taxateur (WOZ) en taxateur (taxatiematrix).

Hoe de toetsingsmethode van het aannemelijk maken werkt in de praktijk, laten mijn WOZ zaken zien. Het blijkt, dat de gemeente en ik elk jaar geen geschil hebben over de door de gemeente vastgestelde primaire (bijvoorbeeld kavel oppervlakte) en secundaire kenmerken (bijvoorbeeld kwaliteit, onderhoud) van de WOZ beschikking. Zoals vastgesteld door de taxateur (WOZ waarde) van de gemeente.

Maar bij de rechter komt de gemeente elk jaar weer met die andere primaire en secundaire kenmerken van die andere taxateur, de taxateur (taxatiematrix) van de gemeente. En bij de rechter verwerpt de gemeente elk jaar weer de primaire en secundaire kenmerken van de eigen taxateur (WOZ waarde) van de gemeente, die eerder de WOZ waarde heeft vastgesteld voor de WOZ beschikking.

Dan ontstaan bij de rechter dus elk jaar geschillen over de kenmerken, die er eerder niet waren. Geschillen die vervolgens elk jaar weer volledig genegeerd worden door de rechter van dienst. Het is heel belangrijk te realiseren dat de rechter elk jaar automatisch de gemeente volgt.

En het jaar daarop gaat de gemeente weer uit van de andere kenmerken van de taxateur (WOZ waarde) van de gemeente. Kenmerken, die de gemeente en de rechter juist verwierpen bij de rechter van het vorige jaar. Elk jaar opnieuw.

⇒ **11 De praktijk in de gemeente 's-Hertogenbosch:**

De waarde uit de taxatiematrix van de gemeente blijkt steeds hoger dan de WOZ waarde.

Voor mijn woning is de waarde uit de taxatiematrix van de gemeente elk jaar hoger dan de WOZ waarde. Dit blijkt iedere keer in mijn WOZ zaken als de gemeente een taxatiematrix indient bij de rechter in een rechtszaak van mij en in andere mij bekende zaken. Even ter herinnering, de taxatiematrix wordt pas bij de rechter gemaakt door de taxateur (taxatiematrix) van de gemeente, met zijn kenmerken die afwijken van de taxateur (WOZ waarde) van de gemeente die een andere waarderingsmethode gebruikt, OrtaX.

Uitgaande van “aannemelijk maken” en de door de gemeente bij de rechter ingediende taxatiematrix is dus klaarblijkelijk elk jaar de WOZ waarde voor mijn woning te laag vastgesteld. Ondanks de controle van de Waarderingskamer. Deze toezichthouder controleert namelijk alleen de vastgestelde WOZ waardes bij de vaststelling van WOZ waarden. Niet wat er bij de rechtbank gebeurt. Dat is een heel andere wereld, die buiten het toezicht valt van de door regering en parlement aangestelde officiële toezichthouder van de Wet WOZ. Zie de Wet WOZ.

Toch blijft de gemeente consequent elk jaar een lagere WOZ waarde vaststellen met een slechter waarderingsstelsel, dat de gemeente alleen bij de rechter als een slechter stelsel aanduiden. Dit is niet uit te leggen aan een burger, die eindelijk bij de rechter definitief wil weten met welk stelsel en met welke kenmerken de WOZ waarde moet worden vastgesteld. Zowel voor zijn woning en alle vergelijkbare woningen, verkocht en niet verkocht.

Het lijkt alsof belanghebbende beter niet naar de rechter zou moeten gaan. Immers kijk maar, het is aannemelijk dat de WOZ waarde niet te hoog is vastgesteld. Nogmaals ik streef niet naar een zo laag mogelijke waarde, maar naar een waarde die correct is vastgesteld, niet in strijd met de wet en de informatie van de overheid. Een uniforme taxatie, niet in strijd met de wiskunde/statistiek. Enz, enz...

⇒ **12 Voor 2017 gaf het aannemelijk maken geen uitsluitel over de keuze WOZ waarde.**

In tegenstelling tot mijn toetsingsmethode (de modelwaarde uit OrtaX), geeft de toetsingsmethode van het aannemelijk maken juist geen uitsluitel. Voor 2017 waren zowel de handmatig aangepaste waarde bij de WOZ beschikking \leq waarde taxatiematrix gemeente als de modelwaarde na bezwaar \leq waarde taxatiematrix gemeente. Dat betekent dat of de gemeente nu de WOZ waarde handmatig aanpast of niet (modelwaarde), dit voor 2017 bij de rechter niet uitmaakt. De rechter keurt elke waarde goed zolang deze waarde \leq waarde taxatiematrix gemeente. De gemeente mag elke waarde vaststellen zolang deze waarde \leq waarde taxatiematrix.

In bezwaar heeft de gemeente een andere redenering gevolgd om te beslissen dat de WOZ waarde gelijk moest worden aan de modelwaarde en niet de handmatig aangepaste waarde.

Het mechanisme van aannemelijk maken kan dus bij de rechter niet helpen bij het maken van een dergelijk beslissing. Toch hebben zowel de gemeente als de rechter in de beroepsfase alleen willen toetsen met het aannemelijk maken met een onbetrouwbare taxatiematrix. Terwijl mijn toetsingsmethode meteen leidt tot de conclusie dat de WOZ waarde juist was vastgesteld. Maar die toetsingsmethode lijkt wel besmet. Hoe krom kan de rechter het maken!

⇒ **13 Voor 2017 was de waarde taxatiematrix in feite juist lager dan de WOZ waarde. Maar dat werd niet erkend door de rechter. Die taxatiematrix was “niet inzichtelijk”.**

Voor 2017 heb ik het volgende aangetoond voor de taxatiematrix van de taxateur (taxatiematrix). De waarde van die taxatiematrix bleek juist lager dan de WOZ waarde, wanneer die taxatiematrix zou worden gevuld met de secundaire kenmerken van die andere taxateur van de gemeente (de taxateur (WOZ waarde)). En die taxatiematrix heb ik ingediend bij de rechter. Maar mijn taxatiematrix was volgens deze rechter “niet inzichtelijk” en is afgewezen, terwijl mijn taxatiematrix wel inzichtelijk was voor de heffingsambtenaar. Mijn taxatiematrix was gebaseerd op gegevens in de bezwaarfase verstrekt door de gemeente (taxatieverslag, taxatiekaart, waardevergelijkingsrapport, waardeverloop, grondstaffel), die ook aan de rechtbank gezonden zijn. Daarmee was mijn taxatiematrix meer inzichtelijk dan die van de taxateur van de gemeente, omdat die gebruik maakte van gegevens, zoals prijzen bijgebouwen, inhoudstaffel, correctiepercentages, waarvan niet duidelijk, waar die vandaan komen.

Het lijkt alsof een toneelstukje wordt opgevoerd. De gemeente wil voor de rechter graag een taxatiematrix laten zien waarvan de waarde hoger is dan de WOZ waarde. En dat lukt niet met de cijfers van de taxateur (WOZ waarde) maar gelukkig wel met die andere taxateur, de taxateur (taxatiematrix) die andere cijfers hanteert, die “keurig” ieder jaar uitkomt op een hogere WOZ waarde.

⇒ **14 Na 2017 kwam een andere reden uit waarom die taxatiematrix “niet inzichtelijk” was. De rechter gaat uit van de cijfers van de taxatiematrix en verwerpt die van de WOZ waarde.**

Hoe schimmig het aannemelijk maken gaat, blijkt ook uit de moeite, die het kost om de werkelijkheid te achterhalen. Pas na 2017 blijkt dat rechters zo opgaan in het aannemelijk maken, dat zij alleen kijken naar de taxatiematrix en de cijfers, die daarin staan. Dit zijn immers de cijfers, die de gemeente presenteert in beroep en dat is de wereld waarin zij leven. Alleen de hoogte van WOZ waarde is voor hen van belang bij het aannemelijk maken, niet de cijfers en de formule die gevolgd zijn uit de door de Waarderingskamer gecontroleerde marktanalyse en vervolgens gebruikt zijn bij het uitrekenen van de WOZ waarde. Het is voor hen volslagen irrelevant hoe die WOZ waarde tot stand is gekomen.

Dit betekent ook, dat dit soort rechters niet geïnteresseerd zijn in de cijfers van de taxateur (WOZ waarde) van de gemeente. En waar die cijfers precies verschillen van die niet door de Waarderingskamer gecontroleerde cijfers van de taxateur (taxatiematrix) van de gemeente. Vragen/geschillen daarover zijn ook niet relevant voor hen.

Zij gaan namelijk meteen uit van de nieuwe niet gecontroleerde cijfers van de gemeente die bij de rechter gepresenteerd worden en verwerpen dus automatisch de oude wel gecontroleerde cijfers die gebruikt zijn bij het uitrekenen van de WOZ waarde.

Daarmee is ook duidelijk geworden waarom mijn taxatiematrix in 2017 “niet inzichtelijk” was. Hij was immers gevuld met “oude cijfers” van de gemeente. En dat kon natuurlijk niet in hun wereldbeeld.

⇒ **15 De vergelijkbaarheid van WOZ waarden.**

Bij www.wozwaardeloket.nl staan WOZ waarden van woningen vermeld, waaronder WOZ waarden van vergelijkbare woningen. De wetgever wil daarmee belanghebbenden in de gelegenheid stellen de WOZ waarde van de eigen woning te kunnen controleren door middel van vergelijking. Essentiële woningkenmerken ontbreken nog steeds, maar er staan gelukkig meer woningkenmerken dan eerder.

Het blijkt uit vonnissen, dat de rechterlijke macht dit het liefst willen tegengaan. Bijvoorbeeld³:
“Een WOZ-waarde is echter geen marktgegeven en is daarom niet geschikt om bij de waardebepaling met behulp van de vergelijkingsmethode te worden gebruikt.”

De WOZ waarden van alle woningen in een marktsegment dragen dezelfde (geïndexeerde) verkoopinformatie in zich als de verkoopinformatie, waar die WOZ waarden van zijn afgeleid. WOZ waarden zijn in feite van transactieruis ontdane op de waardepeildatum tot stand gekomen koopsommen. Als rechters dat niet willen erkennen, dan missen ze de essentie van het karakter van een koopsom en hebben geen vertrouwen in de legitimiteit van de waardebepaling.

³ECLI:NL:GHDHA:2020:480.

Dit benadrukt, hoe belangrijk het is om wel alle op de zaak betrekking hebbende stukken te verschaffen. Wel alle benodigde informatie te geven zoals een waardevergelijkingsrapport uit OrtaX en het door OrtaX bepaalde waardeverloop. Dit illustreert hoe dit soort rechters het liefst wil werken:

- Afknijpen van mogelijkheden om de WOZ waarde bij de rechter te kunnen vergelijken met anderen.
- Afknijpen van mogelijkheden om essentiële, waardebepalende kenmerken van andere vergelijkbare woningen in het marktsegment op te vragen.
- Afknijpen van mogelijkheden om de eigen WOZ waarde te kunnen vergelijken met een ander jaar.
- Afknijpen van mogelijkheden om alle op de zaak betrekking hebbende stukken te krijgen.
- Afknijpen van mogelijkheden om de eigen WOZ waarde te kunnen controleren, alleen de gegevens van de taxatiematrix mogen “gecontroleerd” worden.

De rechtspraak ondersteunt zo een gemeente om het de burger onmogelijk te maken om net als vroeger de door de heffingsambtenaar van die gemeente vastgestelde waarde te kunnen narekenen.

Geen ongelijkheidcompensatie en geen bescherming van de burger tegen een machtige overheid, maar samenwerking tussen de uitvoerende en rechterlijke macht.

Het gaat dit soort rechters immers alleen om het aannemelijk maken met behulp van een taxatiematrix opgesteld door een taxateur. En daar zijn NCNP bureaus zo nodig omdat die ook beschikken over taxateurs, die een taxatiematrix kunnen opstellen, maar dan één die uitkomt op een lagere waarde dan vastgesteld. Terwijl het juist voor de NCNP bureaus zo moeilijk mogelijk gemaakt wordt door de politiek, aangespoord door gemeenten.

Bij het vergelijken van WOZ waarden moeten verschillen in WOZ waarden verklaard kunnen worden. Identieke objecten behoren dezelfde WOZ waarde te hebben. De Waarderingskamer stelt:

“Gelijke objectkenmerken moeten leiden tot gelijke modelwaarden en verschillen tussen modelwaarden moeten verklaard kunnen worden door verschillen in objectkenmerken.”

Het lijkt zo logisch, maar zelfs zoiets essentieels blijkt niet te gelden voor de rechter⁴.

Volgens deze rechter is hier sprake van identieke objecten met verschillende WOZ waarden.

De rechter oordeelt zelfs, dat sommige identieke objecten meest vergelijkbaar zijn!

Het is een illusie te denken dat dit soort rechters echt kenmerken van woningen gaan onderzoeken.

Het gaat er alleen maar om of zij aanvoelen dat de WOZ waarde \leq waarde taxatiematrix gemeente.

⁴ECLI:NL:RBROT:2020:75

⇒ **16 De rechterlijke macht streeft niet naar een finale oplossing voor WOZ problemen. Ik wel.**

De rechterlijke macht streeft niet naar een finale oplossing voor WOZ problemen, ik wel.

Voor mij is een definitieve oplossing wel belangrijk. Het gaat mij ook om het vermijden van kosten voor de overheid. Het is duidelijk dat mijn onderbouwing gebaseerd op het waardevergelijkingsrapport met waardeverloop uit OrtaX binnen 5 minuten geprint kan worden als men maar zou willen. Veel goedkoper dan die extra berekening, die nodig is voor het aannemelijk maken. Er was een finale oplossing bereikt. De in 2015 door de rechter voorgestelde en door partijen aanvaarde schikking. Helaas heeft de gemeente, gesteund door de rechterlijke macht deze oplossing vanaf 2017 verworpen.

De persoonlijke gevolgen zijn immens voor mij. Nu ben ik gedwongen elk jaar naar de rechter te stappen, zolang de rechterlijke macht blijft handelen in strijd met de meest elementaire mensenrechten. En niet wil werken aan een definitieve oplossing. Maar alleen dogmatisch blijft vasthouden aan het aannemelijk maken zonder inhoudelijke argumentatie waarom zij de toetsingsmethode van een eigen collega van mijn WOZ zaak 2015 verwerpen.

Elk onderdeel is voor mij een reden, waarom ik in hoger beroep en in cassatie zal moeten blijven gaan. Ik heb zoveel van deze zaken meer dan eens voorgelegd aan de rechter. Hierover is echter nog steeds geen eindoordeel geveld. Ik zal elk onderdeel dus steeds weer moeten voorleggen aan de rechterlijke macht. Net zo lang totdat net als in de tijd vooraf aan die van de wet WOZ een werkbare, transparante, betaalbare, uniforme oplossing bereikt is, niet in strijd met de wet.

⇒ **17 De rechterlijke macht leeft in een ivoren toren en sluit zich af van ingebrachte argumenten.**

De WOZ waarde wordt door de gemeente vastgesteld met de ene waarderingsmethode, maar door de rechter gecontroleerd met de tweede waarderingsmethode. Dit veroorzaakt vele problemen.

Vele rechters hebben volstrekt onvoldoende kennis van de wiskunde en statistiek. Die deskundigheid ontbreekt. Zelfs het besef ontbreekt, dat bepaalde benodigde deskundigheid mogelijk ontbreekt. Men volgt enkel de eigen opvattingen zonder acht te slaan op de gevolgen van het handelen in strijd met de statistiek. Zoals het handelen in strijd met de wet.

Doordat bij elke deur van de overheid waarop geklopt is, niet werd opengedaan, zat er niets anders op dan naar de rechter te gaan. Ik ben heel erg geschrokken hoe de rechterlijke macht disfunctioneert. Het ging mij om een werkbare, transparante, betaalbare, uniforme oplossing, niet in strijd met de wet. In werkelijkheid is het een kwestie van geluk of pech of je een eerlijke of oneerlijke rechter krijgt.

De rechterlijke macht leeft heel erg opgesloten in zijn eigen wereld. Het is eng, het lijkt wel een sekte. Dit is in tegenstelling wat men zelf zegt op de eigen website van de rechtspraak, www.rechtspraak.nl. De rechterlijke macht blijkt bij haar opvattingen een gesloten sekte, waar de buitenwereld niet door kan doordringen voor een eerlijk en onafhankelijk oordeel over fundamentele geschillen.

Ik moet constateren dat voor zulke oneerlijke rechters burgers tijdens de zitting slechts decorum zijn voor het uitleggen van de onwrikbare standpunten van de eigen sekte. Feitenonderzoek, feitenvaststelling, artikel 1 van de grondwet, een eerlijk proces, gevraagde deskundigheid, zelfs een verzoek tot wraking, echt alles is ondergeschikt gemaakt aan de standpunten van de sekte. Alles zal en moet met het aannemelijk maken met een taxatiematrix.

Ik weet uit eigen ervaring dat dit niet geldt voor alle rechters. Ik heb zelf gelukkig ook eerlijke rechters meegemaakt. Daarnaast wijs ik ook op publicaties van dr. J.C.K.W. Bartel^{5,6,7}. Maar nogmaals in dit land is het een kwestie van geluk of pech of je een eerlijke of oneerlijke rechter krijgt.

⁵ Dr. J.C.K.W. Bartel, "De WOZ-beschikking: het roer moet om", Weekblad Fiscaal Recht, 30-10-2018, 203 e.v...

⁶ Dr. J.C.K.W. Bartel, "Onvrede met art. 81 lid 1 RO", Tijdschrift voor Formeel Belastingrecht, nummer 4, juni 2021 / SDU, pp. 13-20.

⁷ Dr. J.C.K.W. Bartel, "1. De WOZ-beschikking: het schip begint te wenden" MBB Belasting Beschouwingen, nr. 1, 5 jan 2024, pp. 7-24, Sdu.

⇒ **18 Ook binnen de rechterlijke macht is geweest op de problemen.
Daarmee is ook niets gedaan.**

Binnen de rechterlijke macht is ook al geweest op de problemen met de WOZ, en dat er iets moet veranderen. Zie een artikel van Dr. J.C.K.W. Bartel, datum 13-12-2018, Belastingblad 2019/1.

“Rechterlijke toetsing van de WOZ-beschikking: Het roer moet om”

Bij 7. Het roer moet om staat:

“Een procedure:

- . waarbij de gegevensachterstand van de woningeigenaar door de heffingsambtenaar zo lang mogelijk in stand wordt gehouden;*
- . waarbij de woningeigenaar in beroep moet gaan om voor het eerst een onderbouwing van de vastgestelde waarde van zijn woning te krijgen;*
- . waarbij in beroep een beperkt bewijsmiddel (taxatierapport) het voorwerp van de rechtsstrijd is, terwijl een beter bewijsmiddel (uitkomst modelmatige waardebeoordeling) beschikbaar is;*
- . waarbij de woningeigenaar kosten voor een taxatierapport moet maken die in geen verhouding staan tot een eventuele vermindering van de aanslag OZB;*
- . waarbij de onzekerheidsmarge bij taxaties een verdienmodel is geworden; en*
- . die kwetsbaar is door de rechtsongelijkheid tussen woningeigenaren indien de waardebeoordeling van de woning op verschillende wijzen plaats vindt, is niet passend meer.*

Het roer moet dus om.”

Hier gaat het om, een slecht systeem dat onhoudbaar is, moet je niet ten koste van alles tot het einde der tijden in stand willen houden. De rechterlijke macht zit zo volledig in zijn eigen wereld opgesloten, dat elk signaal van de buitenwereld, dat daarvan een beetje afwijkt, geen enkele kans maakt om hen te bereiken. Zelfs niet van binnen de rechterlijke macht.

Deel 2: Een (onvolledige) opsomming waar het fout gaat aan de hand van vonnissen.

Er gaat zo veel mis met de WOZ waardebeoordeling, ik moet me beperken tot de zwaarste problemen. Het gaat stuk voor stuk om blijvende geschillen, waar de rechterlijke macht allang een definitieve knoop had moeten doorhakken. Soms lijkt het alsof dat gebeurt is, maar dan blijkt het weer niet zo te zijn. Als een rechter bijvoorbeeld iets beweert in strijd met de werkelijkheid. Of als de ene rechter de andere rechter tegensprekt. Of als een rechter iets beslist in strijd met de wet. Of als een rechter zich totaal niet bekommert om de gevolgen wat hij beslist. Of als een rechter geen feiten onderzoekt. Vaak wordt volstaan met verwijzing naar een andere uitspraak, waarin ook geen argumenten worden gegeven. Dat maakt uitspraken onbegrijpelijk. De lijst is eindeloos. Wanneer gaat de rechterlijke macht nu eindelijk echt iets leren van de toeslagenaffaire?

Het gaat steeds om geschillen, waarover de hoge raad inhoudelijk behoort te beslissen.

Niet die verrotte schijnwereld van artikel 81. Dan lijkt het alleen maar of een beslissing is genomen.

1 – Ik wil een definitief vonnis, maar krijg dit niet. Artikel 81 hoge raad. Dus moet ik doorgaan

In een van mijn vonnissen stelt de rechter dat ik dezelfde (principiële) stellingen ook in eerdere procedures heb aangevoerd en dat ik in die procedures in het ongelijk ben gesteld. Dit is maar half juist. Het klopt, dat ik bepaalde stellingen ook in eerdere procedures heb aangevoerd en dat het gaat om principiële stellingen. Maar het klopt niet, dat ik doorga met dezelfde stellingen wanneer ik een degelijk inhoudelijk gemotiveerd definitief oordeel over deze stellingen heb gekregen van de rechterlijke macht. Alleen daar ligt het probleem.

Ik krijg nauwelijks een definitief, werkbaar oordeel. Rekening houdend met mijn argumenten, niet in strijd met wet en regelgeving, niet in strijd met de wetsgeschiedenis en informatie van de overheid zelf. Terwijl ik juist zo graag een definitief oordeel wil. Want dan kan ik eindelijk stoppen.

Voorbeeld 1 Er wordt verwezen naar de uitspraak van de hoge raad van 2017 dat wel een definitief oordeel zou hebben gegeven. Dit is echter een artikel 81 vonnis waarbij de hoge raad zich verscholen heeft achter artikel 81 en in strijd met de wet geen definitieve beslissing heeft gegeven over principiële geschillen. Toch heb ik geprobeerd te raden wat de hoge raad bedoeld zou kunnen hebben, net als bij de sfinx van Delphi, maar dat is niet gelukt. De rechter oordeelt dat ik een standpuntwijziging motiveer met verwijzing naar die uitspraak van de hoge raad in de procedure over belastingjaar 2017, maar dat de rechtbank dat niet kan volgen. De hoge raad heeft in die uitspraak het cassatieberoep van eiser met toepassing van artikel 81 van de Wet op de Rechterlijke organisatie ongemotiveerd verworpen. Niet valt in te zien waarom dat tot de hiervoor genoemde standpuntwijziging moet leiden.

Mijn standpunt kan ik dus niet eens wijzigen op grond van dit zogenaamde finale oordeel. Wat moet ik nou met dit vonnis? Ik heb bijvoorbeeld gewezen op tegenstrijdigheden in het vonnis van het hof van 2017. Welk deel van dat vonnis zou ik moeten volgen? De hoge raad zwijgt in alle talen.

De hoge raad houdt zich niet aan de eigen criteria, rechtszekerheid, rechtsgelijkheid en rechtseenheid. Dit wordt steeds geschonden zonder uitspraak of elkaar tegensprekende vonnissen, zonder eindoordeel. De hoge raad houdt zich niet eens aan de meest simpele fatsoensnormen. Zelfs een lijst met middelen, waarover de hoge raad heeft geoordeeld, ontbrak bij mijn vonnis. Zo werkt de rechterlijke macht met maximale geheimhouding. Vergelijk dit vonnis bijvoorbeeld met een andere zaak⁸. Waarom staat bij dit vonnis bij 3 wel een beoordeling van de middelen en niet bij mij? Zelfs als een middel leidt tot artikel 81, dan behoort in elk geval dit middel vermeld te zijn, zie middel 1 in 3.1

Voorbeeld 2 Soms weigert de rechter in mijn WOZ zaken in strijd met de wet om een oordeel te geven, terwijl hij weet dat ik hier expliciet om gevraagd heb. Een voorbeeld: “*De rechtbank begrijpt dat deze uitkomst voor eiser teleurstellend zal zijn, omdat hij juist wel een antwoord wil over de toe te passen taxatiemethode.*” Deze rechtbank begrijpt de wet niet. Deze rechter weigert te beslissen omdat hij alleen wil beslissen volgens het geloof (de richtlijnen) van aannemelijk maken. Maar dit laat zien dat hij zich wel terdege realiseert wat hij aan het doen is. Dit is een voorbeeld van een rechter die de wiskunde/statistiek afwijst in strijd met de eigen normen en zo in deze situatie belandt.

Voorbeeld 3 Zovaak krijg ik over een geschil geen oordeel van de rechter, dit is in strijd met de wet. Zie het Wetboek van Burgerlijke rechtsvordering

- Artikel 23, “De rechter beslist over al hetgeen partijen hebben gevorderd of verzocht.”
- Artikel 26, “De rechter mag niet weigeren te beslissen.”

De hoge raad behoort op toe te zien, dat ook dit soort WOZ rechters zich aan de wet gaan houden.

⁸ECLI:NL:HR:2023:1715.

2 – De rechter doet gewoon zijn werk niet, het controleren van de vastgestelde WOZ waarde.

In een supermarkt kan een klant aan de hand van zijn bonnetje controleren of de rekening klopt. In tegenstelling tot deze overal in dit land algemeen geaccepteerde werkwijze, weigeren vele rechters pertinent hetzelfde te doen voor de vastgestelde WOZ waarde. Zo wil de rechter gebruikte input gegevens, formule en berekening niet eens (door belanghebbende laten) controleren. De rechter weigert te oordelen over door belanghebbende geconstateerde fouten in het waarderingssysteem van het bestuursorgaan. *“Niet de door de heffingsambtenaar gehanteerde methode, maar het resultaat van de toepassing daarvan, neergelegd in een taxatierapport en/of taxatiematrix ligt in een geschil over de WOZ-waarde ter toetsing voor.”*

Maar het taxatierapport en/of taxatiematrix is niet eens het resultaat van de toepassing van de door de heffingsambtenaar gehanteerde methode. Maar het resultaat van een andere methode van een taxateur, die wel deels gebruik maakt van de door de heffingsambtenaar gehanteerde methode en daarom geen zelfstandige handmatige methode genoemd kan worden.

De rechter geeft geen oordeel over de input en de te gebruiken formule, terwijl beide soorten gegevens juist wel van invloed zijn op de hoogte van de WOZ waarde en de rechter beweert dat het juist gaat over de hoogte van de WOZ waarde.

Ik had verder in mijn zaken zelfs niet eens recht op (controle van) de marktanalyse. Het rapport met de resultaten van de marktanalyse waarop de vastgestelde WOZ waarde berust is in 2003 afgeschaft. Die gegevens zijn een deel van de grondslag van de vastgestelde WOZ waarde, waar ik recht op heb volgens de Wet WOZ, art. 41. De taxatiematrix van de heffingsambtenaar is alleen een marktanalyse voor de m³-prijs van de woning. De marktanalyse voor de overige kengetallen in de taxatiematrix (inhoudstafel, prijzen bijgebouwen, correctiepercentages) is er niet. Wel is duidelijk, dat voor de inhoudstafel al jaren steeds dezelfde formule wordt gebruikt, ondanks dat voor ieder jaar de taxaties onafhankelijk van voorgaande jaren moet geschieden. Als een belanghebbende een stijgingspercentage gebruikt, t.o.v. de WOZ waarde van het vorige jaar, dan wordt dat argument meteen van tafel geveegd. Dat is meten met een maat voor de belanghebbende en een andere maat voor de heffingsambtenaar. Dit is in strijd met andere vonnissen waar dit wel gebeurt. De hoge raad behoort hier toezicht op te houden.

3 – Elk jaar krijgt de rechter een andere berekening (taxatiematrix), daarom verwerpt hij de berekening van de WOZ waarde, maar niet de WOZ waarde van die “foute”berekening.

Het blijkt in mijn zaken, dat de rechter standaard, elk jaar een andere berekening (taxatiematrix) van de waarde krijgt met een hogere waarde als resultaat. En dan meteen de input van taxateur (WOZ waarde) verwerpt ten gunste van taxateur (taxatiematrix). De waarde van de taxatiematrix zou conform de wet WOZ bepaald zijn en dus de rechtmatige waarde zijn. Dat betekent niets anders dan dat de andere (lagere) beschikte WOZ waarde niet conform de wet WOZ bepaald is en dus onrechtmatig is en alleen al daardoor in strijd met art. 1 EP EVRM zijn, zie r.o. 3.4.2 en 3.4.4 in ECLI:NL:HR:2010:BL1943

De rechter kijkt alleen maar naar de input van de taxateur (taxatiematrix) niet naar de oorspronkelijke kenmerken. Alleen maar naar wat de heffingsambtenaar nu, voor de rechter inbrengt. De gemeente mag namelijk in elke fase een totaal nieuwe inbreng geven en dat doet de gemeente standaard elk jaar. Dit mag. (Zie deel 1 => 10: Het jaarlijkse jojoën tussen kenmerken van taxateur (WOZ) en taxateur (taxatiematrix)). De rechter kijkt niet naar de reden van wijziging standpunt heffingsambtenaar. Dit soort rechters keurt daarmee WOZ waarden goed, die volgens deze rechters fout zijn.

Er ontstaat een krankzinnige situatie. Zolang WOZ waarde \leq waarde taxatiematrix gemeente keurt dit soort rechters het jojoën en die WOZ waarde goed, terwijl zij de input en gebruikte berekening van de WOZ waarde afkeurt. Zie deel 1 => 2 (vergelijking van deze berekeningen). Ook hier is een finaal oordeel van de hoge raad dringend nodig.

4 – Soms wordt zelfs een geconstateerde fout in de vastgestelde WOZ waarde niet gecorrigeerd.

Zelfs kan het gebeuren dat een fout woningkenmerk, dat leidt tot een te hoge WOZ waarde, niet wordt gecorrigeerd, zodat de te hoge WOZ waarde in stand blijft. Alleen op grond van de redenering dat de (foute) WOZ waarde toch al \leq waarde taxatiematrix gemeente. In een bepaalde zaak⁹ was de inhoud van de woning te hoog vastgesteld, 795 m³ in plaats van 899 m³. Dit betekent, dat de WOZ waarde gebaseerd is op een foute, te grote inhoud en verlaagd had moeten worden in overeenstemming met de correcte inhoud van 795 m³. Eiseres heeft gelijk gekregen met haar stelling dat de inhoud van de woning kleiner was. Toch is de WOZ waarde niet aangepast door de rechter, omdat volgens de rechter de taxatiematrix de oorspronkelijke foute, te hoge WOZ waarde van € 580.000 aannemelijk maakte.

In werkelijkheid behoort het erom te gaan of de hoogte van de WOZ waarde correct is. Controle moet. Het is duidelijk, dat met fouten in berekening en invoer in strijd met de wet een foute WOZ waarde ontstaat. De hoge raad behoort deze praktijk af te keuren en te bevestigen, dat het gaat om te controleren of de WOZ waarde correct is.

⁹ECLI:NL:RBGEL:2019:211.

**5 – Er is geen kwaliteitscontrole van de WOZ berekening, ook niet “zo nauwkeurig mogelijk”
Alles is toegestaan mits $WOZ \leq$ waarde taxatiematrix gemeente**

Niemand controleert de kwaliteit van de gebruikte formule. Elke gemeente mag elk computermodel gebruiken, goed of (bar) slecht. De Waarderingskamer keurt niets. De rechter controleert ten onrechte ook niet. Volgens de rechter mag ook een belanghebbende een eventuele slechte kwaliteit van het gebruikte model niet aan de orde stellen bij de rechter, omdat het statistische computermodel niet tot de zaakstukken behoort¹⁰:

“Het statistisch computermodel is evenmin van belang voor de beslechting van het geschil omdat de Heffingsambtenaar zijn onderbouwing van de waarde in de beroeps- en hogerberoepsfase uitsluitend heeft gegrond op een taxatierapport en transactiegegevens uit de bezwaarfase”

Deze gemeente gebruikt juist een degelijk statistisch computermodel, OrtaX, waar ik op basis van statistische kennis juist volledig achter sta, in tegenstelling tot wat de heffingsambtenaar bij de rechter zegt. En waarmee een zo nauwkeurig mogelijke schatting kan worden gemaakt, zoals de gemeente zelf stelt op het taxatieverslag. De resultaten van de marktanalyse met een dergelijk goed computermodel behoren wel tot de zaak betrekking hebbende stukken.

Ik heb uitgebreid gereageerd op dit vonnis. Ook hier werden mijn argumenten zoals gebruikelijk doodgezwegen door dit soort rechters. Ik vraag de hoge raad dit stilzwijgen eindelijk te doorbreken. De hoge raad behoort duidelijk te maken dat rechters feiten moeten onderzoeken en deze kwestie mee te nemen in hun oordeel over de WOZ waarde. Het gaat immers om de hoogte van de WOZ waarde en die is afhankelijk of degelijke formule gebruikt wordt of een formule gebruikt wordt om op een gewenste waarde uit te komen

6 – Rechters vonnissen in strijd met eerder gegeven informatie (kwaliteitseis) van de overheid.

Op het taxatieverslag staat de kwaliteitseis dat de WOZ waarde zo nauwkeurig mogelijk moet worden geschat. Dit illustreert welke waarde dit soort rechters hechten aan gegeven overheidsinformatie aan burgers: geen enkele waarde. Alles is toegestaan mits $WOZ \leq$ waarde taxatiematrix gemeente. Het algemene rechtsprincipe “wie stelt, die bewijst” geldt niet voor dit soort WOZ rechters.

Er hoort een duidelijke kwaliteitseis te zijn waar de overheid zich echt aan houdt. Niet een bewering op een taxatieverslag van de overheid zelf, die rechters klaarblijkelijk gebruiken als toiletpapier. Dit verandert niet zolang de hoogste rechterlijk instantie in dit land blijft zwijgen. . De hoge raad behoort duidelijk te maken dat ook hier de overheid zich volgens het vertrouwensbeginsel moet houden aan de eigen informatie. De overheid dient te handelen conform de beginselen van goed bestuur.

¹⁰ECLI:NL:GHDHA:2020:1224.

7 – Het gaat alleen om aannemelijk maken. Het mag “ongeveer”, als het maar “goed” voelt.

Bij aannemelijk maken gaat het om een vage vorm van bewijs. Gaat het om een waarschijnlijkheid van 95% of van 99%, zoals gebruikelijk in de statistiek? Daar is geen duidelijkheid over. Bovendien wordt daarbij zelfs het liefst elke berekening zoveel mogelijk vermeden. Als je maar “ziet”, liever gezegd “voelt” dat WOZ waarde \leq waarde taxatiematrix gemeente alsof de getaxeerde waarde een exact getal is. De juiste WOZ waarde en juiste waarde uit de taxatiematrix is dan voor dit soort rechters niet van belang.

Dit is precies waar leerlingen op een school voor worden gewaarschuwd. Eerst iets netjes uitrekenen. Dan pas conclusies trekken. Leerlingen worden gewaarschuwd voor het te snel trekken van conclusies op basis van onvolledige of foute gegevens, foute rekenmethodes, foute logica enz. Maar dit is precies wat ik heb meegemaakt bij dit soort rechters. Als belanghebbende sta je in dit land zo machteloos wanneer rechters stug hun eigen fouten blijven herhalen, zonder naar belanghebbende te willen luisteren of een deskundige omdat zij al “voelen” dat de WOZ waarde \leq waarde taxatiematrix gemeente.

Zelfs een verzoek aan de rechter om in elk geval in het vonnis te vermelden wat volgens hem de waarde uit de taxatiematrix moest zijn, werd niet gehonoreerd, terwijl de rechter wel oordeelde, dat er bepaalde fouten in de taxatiematrix zaten. Fouten in de taxatiematrix doen er niet toe, zolang de rechter maar “ziet” dat de WOZ waarde \leq waarde taxatiematrix gemeente. Zoals het spreekwoord zegt, je bent aan de goden overgeleverd. Aannemelijk maken is feitenvrij, “aanvoelen” blijkt al voldoende. Ook fouten in de WOZ waarde doen er niet toe. Ik heb al eerder een voorbeeld¹¹ gegeven van een fout woningkenmerk, dat leidt tot een te hoge WOZ waarde, maar niet wordt gecorrigeerd, zodat de te hoge WOZ waarde in stand blijft. Ik vraag de hoge raad duidelijk te maken, dat ik in elk geval recht heb op een zorgvuldige afhandeling van mijn zaak, wat ook het eindoordeel moge zijn.

¹¹ECLI:NL:RBGEL:2019:211.

8 – Het gaat om 2 waardevaststellingen, maar zelfs dit basisfeit wordt ontkend door rechters

Het aannemelijk maken is de uitkomst van de ene berekening goedkeuren als die lager is dan de uitkomst van een andere berekening. Alleen beide berekeningen zijn zo totaal verschillend. Zie deel 1 => 2 (vergelijking van deze berekeningen). Dit soort rechters blijft appels met peren vergelijken. Verder verandert de onderbouwing bij overgang van bezwaarfase naar beroepsfase, maar niet de bijbehorende waarde. De in het ene systeem berekende waarde werd eerst onderbouwd in dat systeem, zonder taxatiematrix. Na overgang naar een nieuwe fase wordt deze waardevaststelling opeens enkel geacht onderbouwd te worden door een andere waardevaststelling die komt uit een ander systeem, een taxatiematrix.

De heffingsambtenaar stelt zelf in zijn stukken, dat de waardebepaling van de taxateur (taxatiematrix) een op de individuele woning toegespitste nauwkeurigere waardevaststelling is, die uitgaat van de best vergelijkbare rond de waardepeildatum verkochte woningen. Volgens de heffingsambtenaar zou de methode met de taxatiematrix eigenlijk voor iedere woning in 's-Hertogenbosch toegepast moeten worden, maar dat zou veel te tijdrovend en te kostbaar worden. Het moet dus wel met OrtaX.

Het gaat om twee waardevaststellingen, maar zelfs dit simpele feit wordt ontkend door rechters¹². *“Het taxatierapport is niet een tweede waardevaststelling (zoals belanghebbende stelt), maar een bewijsmiddel ter nadere onderbouwing van de bij de bestreden beschikking vastgestelde waarde.”* Doordat die tweede waardevaststelling als bewijsmiddel wordt gebruikt, wordt zelfs niet gerealiseerd, dat deze tweede berekening een tweede waardevaststelling oplevert. Enkel de absolute wil om deze tweede waardevaststelling te gebruiken als bewijsmiddel maakt dat zelfs dit simpele feit wordt ontkend. Ik heb deze kwestie naar voren gebracht en wilde graag een bevestiging van de rechter dat het gaat om 2 waardevaststellingen. Ook deze kwestie is totaal verzwegen door de rechter. Zonder feitenonderzoek Zonder zelfs in te gaan op wat de heffingsambtenaar zelf stelt.

Ik vraag de hoge raad ten minste deze feiten correct te vermelden, wat ook het eindoordeel moge zijn.

¹²ECLI:NL:GHAMS:2019:4018.

9 – Rechters oordelen tegenstrijdig over het recht op het waardevergelijkingsrapport uit OrtaX.

Zie deel 1 => 6 hoofdgeschil 1. Heb ik recht op het waardevergelijkingsrapport uit OrtaX?

Op grond van artikel 40 wet WOZ heeft een belanghebbende recht op de grondslag van de waardebeoordeling. Die grondslag bestaat o.a. uit de resultaten van de marktanalyse, die tot 2003 wettelijk verplicht gerapporteerd moesten worden. Met het afschaffen van dat rapport bestaat nog steeds het recht op die resultaten. Die resultaten staan voor een deel in het waardevergelijkingsrapport. Levering van dat waardevergelijkingsrapport plus het waardeverloop plus een uitleg voor eventueel gebruikte overrules is een eenvoudige manier om de woningeigenaar een belangrijk deel van de grondslag te leveren, waarmee de woningeigenaar de vastgestelde WOZ waarde kan narekenen. Als de heffingsambtenaar die niet wil verstrekken zal hij alsnog alle resultaten van zijn marktanalyse dienen te verstrekken.

Heb ik recht om te weten, of de WOZ waarde van mijn woning handmatig is aangepast?

Heb ik recht op een inhoudsstafel, net als op een grondstaffel? De inhoudsstafel wordt mij geweigerd.

Heb ik recht op een inhoudsstafel die ik wel krijg bij de taxatiematrix van de gemeente?

Rechters oordelen tegenstrijdig. Alleen al daarom is een gedegen oordeel van de hoge raad nodig.

10 – Veel rechters weigeren te beslissen welke toetsingsmethode gebruikt moet worden en kiezen meteen voor aannemelijk maken, terwijl mijn toetsingsmethode wel juridisch in orde is¹³.

Er zijn twee verschillende onderbouwingen van de WOZ waarde voorgelegd, die verschillende waarden opleveren, waartussen eerlijke rechters een inhoudelijke beslissing hadden moeten nemen. Maar veel rechters weigeren nog steeds inhoudelijk te beslissen welke toetsingsmethode gebruikt moet worden. De door mij bepleite toetsingsmethode van 2015 of de door de heffingsambtenaar bepleite toetsingsmethode van het aannemelijk maken.

Rechters kiezen automatisch voor het aannemelijk maken met een taxatiematrix. Waarom? Ook omdat de heffingsambtenaar dit zo wilde en dit wordt automatisch gevolgd. Het lijkt wel alsof ik dit geschil nooit voorgelegd heb. Mijn argumentatie wordt volledig genegeerd. Zie deel 1 => 7 hoofdgeschil 2.

Als de heffingsambtenaar anders had gekozen, dan hadden de rechters anders geoordeeld. Voorbeeld¹⁴. *“Verweerder heeft een nieuwe vorm van bepaling van de WOZ-waarde gebruikt in deze zaak. Deze nieuwe vorm is meer modelmatig van aard en daarbinnen is een belangrijke rol weggelegd voor de controle op de verhouding tussen de input (de gerealiseerde verkopen en de correcties daarop) en de output (de modelwaarde van de woning die getaxeerd wordt).”*

Geen taxatiematrix, precies wat ik bepleitte. Maar in deze zaak nam niet een belanghebbende dit standpunt in maar een heffingsambtenaar. En de rechter volgde dus deze heffingsambtenaar, wat leidde tot een ander oordeel van de rechter dan in mijn zaak. In mijn zaak volgde de rechter ook de heffingsambtenaar die anders oordeelt dan de verweerder in dit zojuist gegeven voorbeeld.

Trouwens een nieuwe vorm van bepaling? Het gaat in die zaak tussen een burger en de heffingsambtenaar van de Belastingamenwerking Oost-Brabant (BSOB). BSOB legt op haar website www.bs-ob.nl in haar *“Verantwoordingsdocument uitvoering Wet waardering onroerende zaken (Wet WOZ)”* voor het jaar 2021 uit hoe ze WOZ waarden bepalen. Op bladzijde 15 staat, dat ze dat met behulp van de waarderingsapplicatie OrtaX van Ortec Finance doen, hetzelfde computermodel, dat ook de heffingsambtenaar van 's-Hertogenbosch gebruikt.

Een aantal andere gemeenten of samenwerkingsverbanden, waaronder die ook OrtaX gebruiken, zijn op initiatief van de Waarderingskamer met een verantwoordingsdocument gekomen, maar niet de gemeente 's-Hertogenbosch. BSOB legt in dat verantwoordingsdocument uit hoe men zo nauwkeurig en individueel mogelijk tot iedere WOZ waarde is gekomen, dus zo ongeveer waar ik ook om vraag met mijn verzoeken om het volledige waardevergelijkingsrapport.

De hoogte van de WOZ waarde is afhankelijk van de gekozen toetsingsmethode door de rechter. Wil de hoge raad alstublieft een oordeel geven over dit centrale geschil?

¹³ECLI:NL:RBOBR:2022:482.

¹⁴ECLI:NL:RBOBR:2022:482.

11 – Aannemelijk maken. Discriminatie, alleen voor de gemeente geldt de vrije bewijsleer.

Rechters weigeren nog steeds inhoudelijk te beslissen welke toetsingsmethode gebruikt moet worden. Ook in de laatste rechtszaak heb ik de rechter uitdrukkelijk gevraagd om inhoudelijk te beslissen welke onderbouwing gebruikt moet worden. Ik kreeg geen inhoudelijk oordeel, van te voren stond alles volkomen vast: het aannemelijk maken met de taxatiematrix van de heffingsambtenaar. Dit onderdeel laat de redenering zien.

De rechter redeneert als volgt: *“Gelet op de vrije bewijsleer die in het belastingrecht geldt, zijn partijen in beginsel vrij in hun keuze van bewijsmiddelen om de waarde van de woning te onderbouwen. Zodat de heffingsambtenaar niet verplicht is om de modelwaarde uit OrtaX ten grondslag te leggen aan de onderbouwing van de waarde van de woning.”*

Maw de heffingsambtenaar mag zijn onderbouwing vrij kiezen en de rechter is met die keuze meteen akkoord gegaan en heeft mijn onderbouwing zonder onderzoek dus direct verworpen.

Dit is meten met twee maten. De sterkste partij krijgt dus meteen vanaf het begin gelijk.

De rechter spreekt van partijen, let wel niet partij maar partijen. Dat zou dus ook voor mij moeten gelden. Maar dat blijkt dus niet zo te zijn. De rechter weet zo het valse beeld op te roepen, dat de argumentatie van beide partijen even zwaar worden gewogen. Terwijl in werkelijkheid automatisch de gemeente wordt gevolgd. In het vonnis ontbreekt zelfs een duidelijke vermelding van de twee onderbouwingen in het vonnis, met de inhoudelijke weging van argumenten van beide partijen en een inhoudelijke keuze van de rechter voor welke onderbouwing hij had gekozen. Maar in het vonnis staat de conclusie, die dus bij voorbaat vaststond, al in het begin: *“De rechtbank beoordeelt of de heffingsambtenaar aannemelijk heeft gemaakt dat hij de waarde van de woning niet op een te hoog bedrag heeft vastgesteld (bewijslast).”* Dit illustreert dat de rechter beslist naar de definitie van de “juridische werkelijkheid” in de WOZ rechtspraak wilde gaan. De standaard definitie van de rechtsstrijd zoals dit soort rechters dat ziet. Met automatisch voorbijgaan aan mijn ingebrachte argumentatie

Ik heb voor de zoveelste keer een showproces gehad, waarbij alleen de inbreng van de sterkere partij (de heffingsambtenaar), serieus is meegenomen en de wijze van beoordeling en de uitkomst op grond van die beoordeling al van te voren vaststond.

12 – Aannemelijk maken. Jarenlange verkeerde interpretatie van het “Oostflakkee-arrest”

Dit is een lastig juridisch onderwerp maar moet toch behandeld worden, omdat het zo mis kan gaan. Dit illustreert ook, dat een gewone burger dit nauwelijks realiseert en dan met wantrouwen achterblijft.

De rechter volgt stelselmatig de gemeente zonder echte beoordeling van de argumenten van belanghebbende. Een reden is de jarenlange verkeerde interpretatie van het “Oostflakkee-arrest”. Net als bij de toeslagenaffaire heeft zulk fout handelen van de rechterlijke macht mateloos veel kwaad aangericht. In vonnissen staat vaak:

“De beantwoording van deze vraag of verweerder aan deze bewijslast heeft voldaan, hangt mede af van wat door eiser is aangevoerd.” Het lijkt dan alsof de rechter geluisterd heeft naar de zwakkere partij, zoals mij. Maar dit is niet waar, dit is maar schijn.

Zie hieronder de jarenlange foute interpretatie van het “Oostflakkee-arrest”. In werkelijkheid oordeelde de rechter meteen dat verweerder aannemelijk heeft gemaakt dat de WOZ waarde niet te hoog is vastgesteld. Zodat hij meteen voorbij kon gaan aan argumentatie van mij, uiteraard zonder dit netjes te vermelden in het vonnis. Het lijkt alleen alsof het mede afhangt wat ik heb aangevoerd. Het meest duidelijk is wat het gerechtshof 's-Hertogenbosch overweegt¹⁵:

“4.2. De Rechtbank heeft voorts geoordeeld dat de Heffingsambtenaar met de door hem overgelegde onderbouwing aannemelijk heeft gemaakt dat de waarde van de woning op de waardepeildatum ten minste € 216.000 bedroeg. Vervolgens heeft de Rechtbank geoordeeld dat zij daarom niet meer toekomt aan een beoordeling van de door belanghebbende overgelegde taxatierapporten. Deze regel berust, aldus de Rechtbank, op vaste rechtspraak.

4.3. Belanghebbende klaagt dat de Rechtbank deze vaste rechtspraak onjuist heeft uitgelegd. Het gaat in het bijzonder om het Oostflakkee-arrest (Hoge Raad 14 oktober 2005, nr. 40.299, LJN AU4300, BNB 2005/378). Volgens belanghebbende is sprake van een hardnekkige misinterpretatie van dit arrest. De Heffingsambtenaar stelt dat de Rechtbank het arrest juist heeft toegepast.

4.4. Belanghebbende heeft gelijk. Er is sprake van een vaak voorkomend misverstand met betrekking tot de uitleg van het Oostflakkee-arrest en derhalve over de wijze van bewijslastverdeling in WOZ-zaken. Het misverstand wordt veroorzaakt door een incomplete lezing van het arrest.

4.5. In overweging 3.2. van het arrest oordeelt de Hoge Raad, dat de bewijslast met betrekking tot de waarde rust op de heffingsambtenaar. Slechts indien de heffingsambtenaar niet aan de op hem rustende bewijslast heeft voldaan, komt de vraag aan de orde of de belanghebbende de (eventueel) door hem verdedigde waarde aannemelijk heeft gemaakt. Indien ook dat laatste niet het geval is, kan de rechter - desgeraden na inwinning van een deskundigenbericht - zelf tot een vaststelling in goede justitie van de in artikel 17, lid 2, van de Wet WOZ bedoelde waarde komen; aldus nog steeds overweging 3.2. Het is deze overweging die de Heffingsambtenaar met instemming citeert en die kennelijk voor de Rechtbank de bron vormt voor het oordeel dat zij 'eigenlijk niet meer toekomt aan een beoordeling van de door eiseres overgelegde taxatierapporten'.

¹⁵ECLI:NL:GHSHE:2012:BW9025.

4.6. De visie van de Heffingsambtenaar en de Rechtbank zou, in voorkomende gevallen, ertoe kunnen leiden dat op de door één van de procespartijen - de belanghebbende - ingebrachte stukken en argumenten in het geheel geen acht wordt geslagen. Immers, de rechter dient, in deze visie, zijn onderzoek aan te vangen door het standpunt van de belanghebbende te negeren en uitsluitend dat van de Heffingsambtenaar in ogenschouw te nemen. Indien de Heffingsambtenaar, geïsoleerd beschouwd (geïsoleerd, want zonder acht te slaan op de tegenwerpingen door belanghebbende), de door hem verdedigde waarde aannemelijk maakt, zou het pleit beslecht zijn. De door belanghebbende ingebrachte processtukken worden dan niet eens bekeken. Zijn processtukken worden dan genegeerd en zijn argumenten niet gehoord. Het behoeft geen betoog dat deze visie leidt tot een zodanig ernstige schending van fundamentele regels van procesrecht, dat uitgesloten moet worden geacht dat de Hoge Raad een dergelijke uitleg van het Oostflakkee-arrest voor ogen heeft gestaan.

4.7. Deze uitleg is dan ook onjuist. Uit overweging 3.2. van het Oostflakkeearrest kan weliswaar worden afgeleid dat indien de heffingsambtenaar de door hem bepleite waarde aannemelijk heeft gemaakt, men niet meer toekomt aan de taxatierapporten die de belanghebbende heeft overgelegd, maar overweging 3.2. geeft geen antwoord op de vraag wanneer de heffingsambtenaar de door hem bepleite waarde aannemelijk heeft gemaakt. Uit de veelvuldig genegeerde overweging 3.3. van het Oostflakkee-arrest volgt, dat bij de beantwoording van die vraag, conform de hoofdregel in het fiscale bewijsrecht, gelet zal moeten worden op hetgeen de belanghebbende aanvoert, en dus ook op de door hem overgelegde taxatierapporten. De vraag of de heffingsambtenaar zijn stelling aannemelijk heeft gemaakt, hangt dus af van de wapens die de belanghebbende daartegen in stelling heeft gebracht. Tot die wapens behoren eventuele taxatierapporten.

4.8. Het is derhalve onjuist om als regel te aanvaarden dat een op zichzelf geloofwaardige - en in die zin dus aannemelijke - taxatie door de heffingsambtenaar steeds gevolgd zou moeten worden. Indien tegenover deze geloofwaardige taxatie een evenzeer geloofwaardig geschraagde betwisting door de belanghebbende staat, kan dat immers betekenen, dat de heffingsambtenaar, in het licht van de betwisting door de belanghebbende, zijn (geïsoleerd beschouwd aannemelijke) stelling niet aannemelijk gemaakt heeft. Het door de belanghebbende ingebrachte taxatierapport, alsmede eventuele andere gedingstukken, dienen derhalve van meet af aan te worden betrokken in het onderzoek door de rechter en door hem op hun bewijskracht te worden beoordeeld.' "

Dit arrest van het gerechtshof 's-Hertogenbosch is later nog eens bevestigd¹⁶ en is gerefereerd in heel veel andere op www.rechtspraak.nl gepubliceerde uitspraken, waaronder ECLI:NL:PHR:2023:1069, waarin advocaat-generaal mr. dr. M.R.T. (Melvin) Pauwels schrijft in r.o. 8.4:

"Het Oostflakkee-arrest wordt soms zo uitgelegd, althans zo toegepast, dat in de eerste trap van de drietrapsraket alleen acht wordt geslagen op wat de heffingsambtenaar inbrengt. Dat is onjuist. Bij de bepaling of de heffingsambtenaar in de bewijslast slaagt, moet de rechter ook acht slaan op wat belanghebbende stelt, betwist en inbrengt aan stukken. Het gerechtshof 'sHertogenbosch heeft daarover in 2012 een uitgebreide uitspraak gedaan, waarvan ik de strekking onderschrijf. Ik volsta hier met een verwijzing naar die uitspraak.⁶³",

Waarin voetnoot 63 is gespecificeerd als: Gerechtshof 's-Hertogenbosch 15 juni 2012, ECLI:NL:GHSHE:2012:BW9025, rov. 4.4-4.8. Zie ook bijv. gerechtshof Amsterdam 28 januari 2020, ECLI:NL:GHAMS:2020:147, rov. 5.4 met een correctie van de voorliggende rechtbankuitspraak op dit punt.

Het gaat dus volgens vaste jurisprudentie ook om de argumenten, die belanghebbende tegen het taxatierapport van de heffingsambtenaar heeft ingebracht.

¹⁶ECLI:NL:GHSHE:2015:4253.

Nogmaals bij de bepaling of de heffingsambtenaar in de bewijslast slaagt, moet de rechter ook acht slaan op wat belanghebbende stelt, betwist en inbrengt aan stukken. Maar in het vonnis van de rechtbank is het in beschouwing nemen van wat belanghebbende heeft ingebracht achterwege gelaten. Zelfs de schijn is weggelaten, dat inhoudelijk naar mij geluisterd is.

In werkelijkheid is de rechter ten onrechte meteen uitgegaan van de vraag of de heffingsambtenaar aannemelijk heeft gemaakt dat hij de waarde van de woning niet op een te hoog bedrag heeft vastgesteld. Deze centrale kwestie, een inhoudelijke keuze tussen de twee onderbouwingen, het belangrijke geschil, is verzwegen. Terwijl ik eerder had geschreven: *“Hierbij verzoek ik de rechter met klem volslagen transparant te zijn en alle feiten correct weer te geven. Het gaat hier om diverse principiële geschillen, die niet verdoezeld mogen worden door feiten weg te moffelen, te verdraaien, fout weer te geven zoals oneerlijke rechters doen.”*

Deze rechters zijn alleen transparant, dat mijn argumentatie er voor hen totaal niet toe doet. Wil de hoge raad alstublieft aandacht geven, dat ook in mijn zaken het “Oostflakkee-arrest” correct wordt gevolgd?

13 – Rechters weigeren te beslissen wat de waarde moet zijn, de modelwaarde van OrtaX, de handmatig aangepaste waarde van OrtaX of de waarde van de taxatiematrix.

Rechters weigeren nog steeds inhoudelijk te beslissen wat de waarde moet zijn, de door mij bepleitte modelwaarde uit OrtaX, de handmatig aangepaste waarde uit OrtaX of de waarde uit een taxatiematrix. En kiezen automatisch voor de vastgestelde WOZ waarde, mits $WOZ \leq$ waarde taxatiematrix gemeente. Zie deel 1 => 8 hoofdgeschil 3.

Wil de hoge raad alstublieft een oordeel geven over dit centrale geschil?

14 – Een rechter oordeelt zelfs dat een eventuele handmatige aanpassing van de WOZ waarde niet een op de zaak betrekking hebbend stuk is.

Hoe is het mogelijk dat een rechter in een WOZ zaak van mij vonnist dat een eventuele handmatige aanpassing van de WOZ waarde niet een op de zaak betrekking hebbend stuk is? Een handmatige aanpassing wijzigt immers net als een andere grondstaffel de hoogte van de WOZ waarde, en daar gaat het juist om. Dit oordeel is volledig in strijd met het oordeel van de hoge raad over een op een zaak betrekking hebbend stuk. Dat van invloed is op de hoogte van de WOZ waarde zoals een grondstaffel¹⁷: *“Indien een door het bestuursorgaan genomen besluit geheel of ten dele het resultaat is van een geautomatiseerd proces en de belanghebbende de juistheid van de bij dat geautomatiseerde proces gemaakte keuzes en van de daarbij gebruikte gegevens en aannames wil controleren en zo nodig gemotiveerd betwisten, moet het bestuursorgaan zorgdragen voor de inzichtelijkheid en controleerbaarheid van die keuzes, aannames en gegevens.”*

Via welke manier moet nu de WOZ waarde berekend worden? Dit is de kernvraag, die rechters steeds weigeren te beantwoorden. Terwijl de hoogte van de WOZ waarde af hangt van de gekozen berekening. Maar deze rechter gaat zelfs nog veel verder. In dat vonnis staat:

“In beroep heeft de heffingsambtenaar ... ter zitting toegelicht dat bij de vaststelling van de waarde geen individuele overrule is toegepast. Een individuele overrule wil zeggen, naar de rechtbank begrijpt, dat de (behandelend) taxateur handmatig een correctie heeft toegepast op de modelwaarde die in Ortax wordt weergegeven en de heffingsambtenaar dienovereenkomstig de WOZ-waarde vaststelt. ... Daarbij merkt de rechtbank volledigheidshalve op, dat zij het zo begrijpt dat de individuele overrule een feitelijke handeling betreft van de taxateur en derhalve niet kan worden aangemerkt als een op de zaak betrekking hebbend stuk.”

Of een taxateur de WOZ waarde vaststelt op de modelwaarde of handmatig aanpast is een beslissing van de taxateur van de gemeente, die gemotiveerd op het taxatieverslag behoort te staan. Het gaat dus om een feitelijke handeling van de taxateur die van invloed is op de hoogte van de WOZ waarde. Zijn handeling kan niet aangemerkt worden als een systematische afleiding van beschikbare marktgegevens. Zijn handeling kan wel aangeduid worden als een afwijking van de relevante marktgegevens. Volgens artikel 6 van het Uitvoeringsbesluit onderbouwing en uitvoering waardebepaling Wet WOZ: *“Het taxatieverslag bevat ten minste de objectaanduiding, de waarderelevante objectgegevens, de motivering van de individuele afwijking ten opzichte van de relevante marktgegevens en de getaxeerde waarde”*.

Ook daarom moet deze handeling dus wel worden aangemerkt als een op de zaak betrekking hebbend stuk. Hoe kan een rechter toch opschrijven dat dit geen betrekking heeft op de WOZ waarde? Deze rechter behoort een taakstraf te krijgen van een maand werken bij de afdeling WOZ. Feiten veranderen niet, zelfs als een rechter in een vonnis zegt dat $1+1=3$, blijft gelden $1+1=2$. De verklaring waarom dit in het vonnis staat, ligt weer in sektegedrag, het moet via aannemelijk maken. Daarom keurt de rechter elke WOZ waarde goed, die niet hoger is dan de waarde uit de taxatiematrix van de gemeente. Dit illustreert weer dat dit soort rechters totaal niet geïnteresseerd is hoe de WOZ waarde is berekend, handmatig aangepast of modelmatig en of er fouten zitten in de berekening.

Een oordeel van de hoge raad over dit geschil of een handmatige aanpassing van de WOZ waarde een op de zaak betrekking hebbend stuk is, is heel erg noodzakelijk. Niet alleen de hoogte van de WOZ waarde is van belang, maar ook de zekerheid dat mensen gelijk worden behandeld.

¹⁷ECLI:NL:HR:2018:1316.

15 – Op hoeveel verkochte woningen moet een waardebeoordeling gebaseerd zijn?

Vele WOZ rechters verwerpen meteen argumentatie gebaseerd op wiskunde/statistiek

Moet het aantal te gebruiken verkochte woningen bij een waardebeoordeling beperkt worden? Daarover bestaat al jarenlang een geschil. Ik bepleit op statistische gronden zoveel mogelijk verkochte woningen.

Bij de eerste berekeningsmethode (OrtaX) worden zoveel mogelijk verkochte woningen gebruikt. De eerste berekeningsmethode, OrtaX, is een modelmatige aanpak gebaseerd op statistische grondslag. OrtaX gebruikt een degelijke wetenschappelijk ontwikkelde wiskundige formule. Deze modelmatige aanpak is gebaseerd op alle verkochte woningen. De selectie staat 100% vast.

Bij de tweede berekeningsmethode (taxatiematrix) worden juist zo weinig mogelijk verkochte woningen gebruikt. De tweede berekeningsmethode is de klassieke niet wiskundig/statistische taxatie gebaseerd op een beperkt aantal verkochte woningen (meestal 3), de zogeheten “meest vergelijkbare” woningen.

Deze verkochte woningen worden handmatig geselecteerd door de taxateur die deze methode gebruikt. Deze berekeningsmethode is in strijd met de wiskunde/statistiek en is een bron van “discussie” of erger nodeloze geschillen bij rechtszaken omdat overheid en rechters geen vaste criteria willen vaststellen. Welke woningen moeten meegenomen worden? Zie bijvoorbeeld¹⁸ het verschil in opvatting tussen het hof en de rechtbank.

Ik heb in mijn stukken vele argumenten genoemd, waarom een taxatie met slechts enkele verkopen geen betrouwbare waarde kan opleveren. De belangrijkste zijn:

- Iedere koopsom is behept met een onbekende portie transactieruis, een afwijking van de koopsom van de waarde. Er zijn vele verkopen nodig om het effect van die transactieruis voldoende te kunnen uitschakelen. Zonder rekening te houden met die transactieruis kunnen die afwijkingen een eigen leven gaan leiden en versterkt in de getaxeerde waarde terecht komen. Daar zijn voorbeelden van te geven. Die niet te verwaarlozen transactieruis wordt in verschillende gepubliceerde verantwoordingsdocumenten genoemd. De gemeente zwijgt er over bij de rechter, maar noemt het wel ieder jaar opnieuw in zijn voorlichtingsfolder “*Hoe bepaalt de gemeente de waarde van uw woning?*” op de website van de gemeente 's-Hertogenbosch. Dit is inconsequent handelen bij de rechter en onderdeel van het jojoën. (Zie deel 1 => 10: Het jaarlijkse jojoën tussen kenmerken van taxateur (WOZ) en taxateur (taxatiematrix))
- Uit een beperkt aantal verkoopcijfers kan hooguit hetzelfde aantal kengetallen gehaald worden als het aantal gebruikte vergelijkingen. Bevat de taxatiematrix meer kengetallen dan vergelijkingen, en dat is meestal het geval, dan zal het overtal kengetallen op een andere manier verkregen moeten worden. Voor de rechter wordt daarover door de gemeente geen duidelijkheid gegeven. Daarmee zijn de taxatiematrices van de taxateur niet inzichtelijk.

Eerder heb ik ook al een vonnis genoemd zonder taxatiematrix¹⁹, zie “Veel rechters weigeren te beslissen welke toetsingsmethode gebruikt moet worden en kiezen meteen voor aannemelijk maken, terwijl mijn toetsingsmethode wel juridisch in orde is”. In r.o. 14 staat:

“Daarnaast is verweerder van mening dat één bruikbaar marktgegeven wel erg dun is om een WOZ-waarde op te bepalen, ook als dat een lagere WOZ-waarde zou zijn. Verweerder heeft de waarde daarom in deze zaak gebaseerd op de modelwaarde (gebaseerd op 80 verkoopcijfers) en uitgewerkt in een verantwoordingsdocument en de ‘Toelichting taxatie [adres]’.”

¹⁸ECLI:NL:GHSHE:2019:4052.

¹⁹ECLI:NL:RBOBR:2022:482.

Dit alles is geaccepteerd door deze rechter. Zonder onbetrouwbare taxatiematrix en met alleen maar stukken uit OrtaX. Het waardevergelijkingsdocument wordt echter niet expliciet genoemd. Zomaar een paar observaties over dit vonnis:

- 1 – Het is geen onderbouwing met een taxatiematrix, maar met modelwaarde. Precies zoals ik graag zie.
- 2 – Onderbouwing is gebaseerd op **80!** verkoopcijfers. Dit bedoel ik, zoveel mogelijk. 3 is wel erg dun.
- 3 – De rechter accepteert dit dus wel in dit geval, het maakt uit, welke partij dit indient
- 4 – Rechters in mijn zaken willen niet eens nadenken over het aantal verkoopcijfers. Alles wat de gemeente doet, wordt meteen goedgekeurd en van mij afgekeurd. Terwijl uit dit vonnis blijkt, dat wat ik op grond van de statistiek over aantal verkoopcijfers betoog, hier dus wel gebeurt.
- 5 – Het verantwoordingsdocument wordt expliciet in het vonnis genoemd
- 6 – Volgens het verantwoordingsdocument moet volgens de wet WOZ de waarde als “marktwaarde” bepaald worden. Er wordt niets gezegd over “waarde in het economische verkeer”.
- 7 – Men wijst op de niet te verwaarlozen transactieruis, die in de WOZ rechtspraak wordt miskend.
- 8 – NB dit vonnis steunt op de Waarderingskamer, niet in mijn vonnis. Is het daar een scheldwoord?

Volgens vaste jurisprudentie mag de heffingsambtenaar in iedere fase van het geding met andere vergelijkingsobjecten komen. Hierbij worden geen vaste criteria gebruikt. De rechterlijke macht staat toe, dat een heffingsambtenaar mag handelen in strijd met de eis van uniformiteit van de Wet WOZ.

Op het taxatieverslag staan volgens de gemeente de referentiepanden die volgens de taxateur (WOZ waarde) van de gemeente het meest vergelijkbaar zijn met de woning. Op de taxatiematrix staan de referentiepanden die volgens de taxateur (taxatiematrix) van de gemeente het meest vergelijkbaar zijn met de woning. Het blijkt iedere keer, elk jaar dat beide taxateurs van de gemeente met een andere set “meest vergelijkbare” woningen komen. Let wel, dus de gemeente onderbouwt de WOZ waarde van de woning elk jaar in bezwaar met andere “meest vergelijkbare” woningen dan bij de rechter. Mijn ervaring bij de rechter is, dat elke keer de rechter uitgaat van die beperkte set verkochte woningen.

Ik wil juist zoveel mogelijk woningen net als OrtaX, dat wordt meteen ongemotiveerd geweigerd.
Ik wil zoveel mogelijk woningen, ook alle woningen van het taxatieverslag, dat wordt geweigerd.
Ik wil zoveel mogelijk woningen, ook andere goed vergelijkbare woningen, dat wordt geweigerd.
Ik wil zoveel mogelijk woningen, ook andere woningen uit mijn marktsegment, dat wordt geweigerd.

Voor de selectie van de referentie woningen blijkt de rechter steeds meteen uit te gaan van de gekozen selectie van de taxateur (taxatiematrix) zonder zelfs mijn tegen argumentatie gebaseerd op de statistiek te vermelden maar ik ben ook geen (NCNP) taxateur zoals dit soort rechters graag ziet.

Dit is overigens wel in strijd met een recente uitspraak over deze kwestie van de hoge raad²⁰, waar belanghebbende net als ik ook meer vergelijkbare woningen wilde toevoegen. Dat arrest betekent bijvoorbeeld ook, dat als de ene taxateur de ene set vergelijkingspanden goed vergelijkbaar vindt en een andere taxateur van de gemeente een andere set, dat die twee sets dan samen genomen moeten worden.

Ook over dit geschil wil de rechterlijke macht nog steeds maar geen eindoordeel geven.

Ook hier is de hoogte van de WOZ waarde afhankelijk van aantal en selectie van de verkochte woningen. Wil de hoge raad daarom een oordeel geven over dit belangrijke geschil?

²⁰ECLI:NL:HR:2023:332.

16 – Kort overzicht van in strijd met de wet niet beoordeelde geschillen (wiskunde/statistiek).

In strijd met de wet heeft de rechter opnieuw geen oordeel gegeven over verschillende principiële geschillen. In de eerste plaats gaat het bij diverse geschillen erom of de overheid bij de WOZ mag handelen in strijd met de wiskunde/statistiek. En zo ja, of de overheid mag handelen in strijd met haar eigen informatie aan burgers. Denk daar bij aan de volgende verzoeken:

- Moet een WOZ waarde zo nauwkeurig mogelijke geschat worden?
Indien het antwoord bij dit verzoek “ja” is, kan hiervoor het beste gebruik gemaakt worden van goede geschikte statistische technieken? Als de rechtbank meent, dat andere technieken beter zijn, welke technieken zijn dan aantoonbaar beter dan statistische technieken?
- Welke kwaliteitseis moet er gesteld worden aan de schatting en nauwkeurigheid?
- Mag de rechter de kwaliteitseis van het eigen taxatieverslag verwerpen²¹.
Zie ook ECLI:NL:PHR:2010:BL1943, waarin de A-G in sectie 3.3 over de Fierenmarges schrijft:
"Wij kunnen ons in geen van beide voorstellen vinden en blijven er de voorkeur aan geven de waarde van een onroerend goed nauwkeurig te schatten."
Zo ja, welke kwaliteitseis moet dan gebruikt worden?
- Is IVS strijdig met de Wet WOZ?
- Mag de bepaling van de WOZ waarde in strijd met wiskundige regels gebeuren?
- Wil de rechter bevestigen, dat ik recht heb op de berekening en marktanalyse van de bijgebouwen?
- Wil de rechter in het vonnis rekening houden met de eis van uniformiteit in de Wet WOZ?"
- WOZ-paradox. Wat moet de tot op de euro nauwkeurige modelwaarde van mijn woning zijn?
- Moet het aantal te gebruiken verkochte woningen bij een waardebepaling beperkt worden?

Hoe sterk de tunnelvisie en het geloof is in aannemelijk maken met de taxatiematrix van de taxateur, is te zien aan de afhandeling van deze verzoeken. Elke argumentatie die tegen dit geloof gaat, wordt verzwegen, genegeerd of verdraaid. Alles moet hieraan worden aangepast.

1. Handelen in strijd met wiskunde/statistiek zonder enige onderbouwing. Enkel door dit geloof.
2. Verzwijgen van deze verzoeken, handelen in strijd met de wet (artikel 23 en 26).
3. Handelen in strijd met eigen normen.
4. Handelen in strijd met gegeven informatie van de overheid.

Wil de hoge raad alstublieft knopen doorhakken?

Mag de overheid bij de WOZ voortdurend handelen in strijd met de wiskunde/statistiek?

Ik heb gevraagd om deskundigheid van rechters op het gebied van wiskunde/statistiek.

De deskundigheid wordt mij stelselmatig geweigerd, zonder dat dit zelfs vermeld wordt in een vonnis.

Wil de hoge raad alstublieft helpen, dat zoiets ten minste niet meer wordt verzwegen in een vonnis?

²¹ Tweede Kamer der Staten-Generaal, Kamerstukken, dossier 22885 “Algemene regels inzake de waardering van onroerende zaken (Wet waardering onroerende zaken)”, nr. 3 “Memorie van toelichting”, pagina 18.

17 – Vele WOZ rechters verwerpen ook meteen de wiskunde/statistiek.

Door gebrek aan kennis van de wiskunde/statistiek willen vele WOZ rechters zelfs elke mogelijkheid vermijden, dat zij te maken krijgen met de wiskunde/statistiek. Vandaar dat dit soort rechters het fijn vindt dat zij bij deze toetsingsmethode niet inhoudelijk hoeven te kijken naar bijvoorbeeld OrtaX, dat gebruik maakt van een degelijke wetenschappelijk ontwikkelde wiskundige formule waarmee goede schattingen gemaakt kunnen worden. Maar dat zij alle aandacht kunnen richten op een klassieke niet wiskundige/statistische berekening van de taxatiematrix, die zij wel denken te begrijpen.

Vele WOZ rechters hebben dus ook geen idee wat bijvoorbeeld regressieanalyse inhoudt en verwerpen dit meteen²². Zij negeren behalve mijn argumentatie daartegen ook het oordeel van andere rechters²³, *“Regressie-analyse is waardevolle en wetenschappelijk verantwoorde methode om te onderzoeken in welke mate er statistisch significante verbanden bestaan tussen bepaalde waarnemingen.”*

Regressie-analyse wordt ook aanbevolen in het in de taxatiewereld algemeen erkende standaard leerboek “Taxatieleer onroerende zaken” van G.M. ten Have. Regressie-analyse wordt ook gedoceerd aan taxateurs in een cursus voor modelmatig waarderen in het kader van certificering bij de NRVV.

Ik wacht nog steeds op het eindoordeel van de rechterlijke macht over gebruik van wiskunde/statistiek. Bedenk dat OrtaX juist gebruik maakt van wiskunde/statistiek. Volslagen onlogisch om dan zo vijandig te oordelen over wiskunde/statistiek en al mijn argumentatie meteen bij het vuilnis te zetten.

Ongemotiveerd en met minachting voor een belanghebbende, die argumentatie daartegen inbrengt.

Rechters spreken elkaar tegen. Ik vraag de hoge raad om een uitspraak. Moet regressie-analyse meteen verworpen worden bij de WOZ, of gaat het om waardevolle, wetenschappelijk verantwoorde methode?

²²ECLI:NL:GHDHA:2018:592

²³ECLI:NL:RBROT:2017:5738

18 – Verzoeken om geen uitspraken in strijd met de statistiek op te nemen worden genegeerd.

In datzelfde foute vonnis²⁴ staat het volgende oordeel van die rechter. “*Opmerking verdient dat 'aannemelijk maken' niet vereist dat de WOZ-waarde van de woning wiskundig wordt bewezen, voor zover dat - mede gelet op het waarde begrip van artikel 17, lid 2 van de Wet WOZ - al mogelijk is*” Er kan nooit om een wiskundig bewijs van de vastgestelde waarde gevraagd worden omdat dit onmogelijk is. De WOZ waarde van een woning behoort immers een zo nauwkeurig mogelijke schatting te zijn. Een weersvoorspelling geeft een schatting van de temperatuur van morgen. Het kan nooit wiskundig worden bewezen dat het morgen die temperatuur zal zijn. Zonder basiskennis van wiskundige begrippen en technieken wordt dit geponereerd. Men mist de basiskennis van de statistiek. Men kent niet het onderscheid tussen een deterministische en een stochastische grootheid.

Ik heb gevraagd om in elk geval zulke wiskundige onzin weg te laten in het vonnis. Maar tevergeefs. Zonder enige kennis van wiskundige begrippen en regels kan op grond van dergelijke foute beweringen ten onrechte geoordeeld worden dat dus naar een eventuele andere berekening gebaseerd op wiskundige regels niet gekeken hoeft te worden. Dus ook bijvoorbeeld geen regressie analyse. Regressie analyse geeft een reproduceerbare en verifieerbare schatting van de waarde, de in de wet vereiste en in de IVS genoemde meest waarschijnlijke waarde. De meest waarschijnlijke waarde gebaseerd op alle in een marktsegment rond de waardepeildatum verkochte woningen, inclusief met die verkochte woningen statistisch getoetste kengetallen. Dat resultaat is niet afhankelijk van een met statistiek vertrouwde taxateur. Dat in tegenstelling tot het resultaat van een taxatiematrix met een beperkt aantal door de taxateur selectief gekozen vergelijkingspanden en met niet met verkoopgegevens getoetste kengetallen. Dat betekent dat een andere taxateur zelfs met dezelfde vergelijkingspanden op een andere waarde komt. Op welke wet of jurisprudentie berust het standpunt om regressie analyse te weren? Willen rechters hiermee zeggen, dat er geen enkel gebruik mag worden gemaakt van de wiskunde? In de praktijk gebeurt dit wel. OrtaX gebruikt een wiskundige formule.

²⁴ECLI:NL:GHDHA:2018:592

19 – Bewust weglaten van gevraagde deskundigheid wiskunde/statistiek. Sektegedrag.

Mijn argumentatie is op belangrijke punten gebaseerd op wiskunde/statistiek. In mijn zaken wijs ik steeds op de noodzaak om voldoende kennis van wiskunde/statistiek te hebben bij de beoordeling door de rechter en vraag ik of die kennis aanwezig is bij de rechtbank. Ik krijg nooit een positief antwoord op die cruciale vraag.

Ik doe steeds een beroep op wat de rechterlijke macht zelf stelt op eigen website www.rechtspraak.nl: *“Rechtvaardig beslissen vraagt van de rechtspraak om deskundigheid, onpartijdigheid, betrokkenheid en standvastigheid. Deskundig: De rechter heeft verstand van zaken. De rechter verdiept zich in de feiten van de zaak die voor hem ligt. Deskundig: De rechter weet van veel onderwerpen genoeg. Hij weet bij wie hij terecht kan voor informatie. Hij benut de kennis van anderen en deelt zijn kennis met anderen.”*

Het antwoord van de rechter in mijn WOZ zaak van 2017 is duidelijk: *“De rechtbank wijst ook het verzoek van eiser om een deskundige te benoemen af. Zij ziet daartoe geen aanleiding, omdat zij tot de conclusie is gekomen dat verweerder de door hem vastgestelde waarde aannemelijk heeft gemaakt.”*

Een paar opmerkingen/aanvullingen hierbij.

- 1 – De rechtbank zegt zelf niet de gevraagde deskundigheid te hebben.
(voldoende kennis van de wiskunde/statistiek)
- 2 – De rechtbank weigert externe deskundigheid. En wil de kennis van anderen niet benutten.
- 3 – De rechtbank spreekt “deskundige” zonder zelfs maar aan te geven dat het gaat om kennis van de statistiek, waar belanghebbende juist om had gevraagd.
- 4 – De reden? De rechtbank had al van te voren haar eigen mening klaar. De door belanghebbende aangedragen argumentatie doet niet ter zake.

Ik heb iedere keer moeten meemaken, dat rechters oordelen zonder kennis van de wiskunde/statistiek, zonder belangstelling voor de wiskunde/statistiek, zonder enige onderbouwing. En wiskundige vakinhoudelijke argumenten van deze afgestudeerde wiskundige van tafel vegen. Argumentatie die wellicht valide is, wordt alleen al verworpen omdat dit niet begrepen wordt door gebrek aan kennis. In het magazine van de raad voor de rechtspraak van april 2020 staat een artikel met de titel “Zonder goede tolk geen eerlijk proces”. Net zoals tolken bijdragen aan een eerlijk proces, dragen ook deskundigen met een specifieke kennis bij aan een eerlijk proces, indien die specifieke kennis nodig is. Maar in tegenstelling tot een zaak waar een tolk nodig is, wordt in mijn zaken de door mij gevraagde deskundigheid bij de rechter bewust geweigerd

Hoe de hoge raad ook oordeelt, ik vraag dringend dat gebruik wordt gemaakt van kennis van de statistiek/wiskunde.

20 – Deskundigen in wiskunde/statistiek zijn ongewenst.

Hoezeer rechters, die alleen het aannemelijk maken accepteren, wiskunde/statistiek verre willen houden, blijkt ook uit het volgende. Ik heb de ervaring, dat dit soort rechters het liefst alleen taxateurs willen, en geen deskundigen in wiskunde/statistiek. Ook burgers met deze kennis worden geweerd ten gunste van taxateurs, alleen al het gegeven dat de gemeente een taxateur gevraagd heeft om een taxatiematrix op te stellen, maakt dat dit soort rechters bijna blind afgaan op die taxatiematrix. En bij taxateurs worden juist de papieren niet goed gecontroleerd. Wie heeft bijvoorbeeld betere papieren, de taxateur (WOZ waarde) of de taxateur (taxatiematrix)? Het gaat tenslotte om twee waardebepalingen van de gemeente.

21 – Rechters verdraaien het belang, dat ik heb in mijn zaak tot enkel het aannemelijk maken.

Veel mensen gaan naar de rechter omdat zij menen dat hun WOZ waarde te hoog is vastgesteld. Dit past bij het aannemelijk maken. Mijn belang is totaal anders. Maar omdat vele rechters zo opgesloten zijn in hun eigen wereld, wordt net gedaan alsof mijn belang ook alleen maar is dat mijn WOZ waarde niet te hoog wordt vastgesteld. Zo gemeen, de rechtsstrijd wordt heimelijk aangepast. Net alsof het er alleen maar om gaat om te oordelen of de WOZ waarde niet te hoog is vastgesteld in plaats van te oordelen welke toetsingsmethode gebruikt moet worden en of de WOZ waarde de modelwaarde uit OrtaX moet zijn.

Mijn belang is in werkelijkheid dat de WOZ waarde rechtmatig is vastgesteld.

Mijn belang is dat de WOZ waarde op een juiste, correcte wijze is vastgesteld, niet dat de WOZ waarde alleen maar niet te hoog is vastgesteld.

Mijn belang is dat noch de rechter, noch de heffingsambtenaar handelt in strijd met de wet en met wat de overheid zelf stelt (vertrouwensbeginsel), dat gewerkt wordt binnen beperkt budget. Dus geen dure, overbodige, onbetrouwbare taxatiematrix als een zo goed programma als OrtaX al ter beschikking staat.

Mijn belang is bijvoorbeeld dat de rechter niet handelt in strijd met de wet en regelgeving en ABBB.

Mijn belang is dat elke rechter aantoonbaar handelt in overeenstemming met wat de rechterlijke macht zelf zegt op de eigen website, www.rechtspraak.nl.

Mijn belang is dat de rechterlijke macht eens eindelijk gaat leren van al haar fouten, zie de toeslagenaffaire.

Mijn belang is kortom dat ik een eerlijk proces krijg. Niet dat alleen maar wordt geoordeeld dat de zitting bijvoorbeeld ruim een uur heeft geduurd en dat ik dus een eerlijk proces heb gehad. Niet dat alleen maar wordt geoordeeld dat een onafhankelijke rechter heeft geoordeeld en dat ik dus een eerlijk proces heb gehad. Niet dat mijn jurisprudentie buiten beschouwing wordt gelaten en dat alleen maar wordt geoordeeld op grond van eigen jurisprudentie (zoals in de toeslagenaffaire) en dat ik dus een eerlijk proces heb gehad.

Mijn belang is in de eerste plaats de vaststelling van de WOZ waarde volgens de principes en regels van een rechtsstaat. Volgens de grondwet. Volgens (artikel 17 van) de Wet WOZ.

Volgens het EVRM. Een correcte waarde (hoger of lager) volgt uit vaste uniforme regels die moeten gelden voor iedereen.

De tunnelvisie van dit soort rechters is gebaseerd op de aanname dat “iedereen” een lagere waarde wil en dat aannemelijk maken (WOZ waarde \leq waarde taxatiematrix gemeente) voldoende is. Niet het wegen van mijn argumentatie mbt wet en toezichthouder. Dit soort rechters weet het immers beter.

22 – In goede justitie. Een valse omschrijving, het gaat juist om heel foute rechtsspraak.

Een andere foute praktijk is de vaststelling van een WOZ waarde is “in goede justitie”. Een voorbeeld²⁵. Neem even aan dat de conclusies van het hof juist zijn. In dit vonnis concludeert het hof dat de heffingsambtenaar niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij de waarde van de woning niet op een te hoog bedrag heeft vastgesteld. Ook concludeert het hof dat belanghebbende de door hem voorgestane waarde niet aannemelijk heeft gemaakt. Aangezien volgens het hof geen van beide partijen erin is geslaagd het van haar gevergd bewijs te leveren, bepaalt het hof, alle feiten en omstandigheden in aanmerking nemende, de waarde van woning op de waardepeildatum in goede justitie op € 810.000. Hoe heeft het hof de waarde van de woning precies bepaald? Hoe komt het hof op € 810.000? Het is niet duidelijk waarom het € 810.000 is geworden en niet bijvoorbeeld € 800.000 of € 820.000. Misschien is het zelfs fout. Het is zeker niet transparant. Een WOZ waarde wordt berekend op grond van een bepaalde formule en bepaalde invoer gegevens. Deze feitelijke informatie ontbreekt.

Dit vonnis laat de willekeur zien van de rechterlijke macht. Een andere rechter komt wellicht tot een andere waarde, alleen maar omdat hij anders “voelt”. Dit gebeurt, wanneer de rechterlijke macht in het midden laat met welk waarderingssysteem de WOZ waarde vastgesteld moet worden.

Dit vonnis laat ook zien, hoe de rechter aan anderen regels oplegt, die zij zelf niet wil volgen. Waarom moet verweerder met een matrix aantonen, dat verweerder werkt volgens een methode van systematische vergelijking met woningen waarvan marktgegevens beschikbaar zijn, en hoeft het hof dan geen matrix te geven? Verweerder moet de verschillen inzichtelijk maken, dan behoort het hof dit zeker ook te doen. Maar dat gebeurt niet. Het hof zegt alleen, dat het alle feiten en omstandigheden in aanmerking heeft genomen. Hoe dan?

Zie deel 1 => 7 hoofdgeschil 2 en deel 1 => 8 hoofdgeschil 3.

Dit benadrukt nogmaals het belang te komen tot een definitief oordeel van de hoofdgeschillen.

23 – Door aannemelijk maken wordt bewust een nieuwe rechtsstrijd gecreëerd. Zonder aandacht voor de kosten die dit handelen veroorzaakt.

De rechterlijke macht hanteert zelfs geen uniforme maatstaven bij het beoordelen van de taxatiematrix. Er is geen uniform protocol beoordeling taxatiematrix. De rechter oordeelt ad hoc naar aanleiding van de “toevallig” voorliggende argumenten van belanghebbende. Willekeur in vonnissen is het gevolg. Voor de rechterlijke macht gaat het niet om de hele Wet WOZ maar alleen om artikel 17, niet om de vereiste uniformiteit. Liefst zo weinig mogelijke informatie. Het gaat immers alleen om de taxatiematrix van de gemeente, ongeacht de kosten. In mijn laatste zaak heb ik uitdrukkelijk gevraagd om dit aspect mee te nemen.

“Ik verzoek de rechter om dit kostenaspect te vermelden in het vonnis en aan te geven hoe dit kostenaspect is meegewogen in het oordeel van de rechter welke onderbouwing gebruikt moet worden, de onderbouwing dmv een waardevergelijkingsrapport of een onderbouwing dmv een taxatiematrix.”

Zoals helaas te verwachten is in dit land heeft de rechter dit verzoek natuurlijk verzwegen in het vonnis. De rechter creëert bewust een rechtsstrijd. Bij de toetsingsmethode die ik bepleit, is dit niet nodig. Een taxatiematrix wordt pas bij de rechter inzet van de rechtsstrijd, maar die rechter wil beslist die matrix. Kosten zijn totaal irrelevant, dus mijn verzoek wordt verzwegen. Wil de hoge raad niet zwijgen?

²⁵ECLI:NL:GHDHA:2018:2600

24 – Rechter handelen in strijd met de doelstelling van de Wet WOZ: uniforme taxaties.

In de Wet WOZ staat:

“Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is regels te stellen met betrekking tot een uniforme bepaling van de waarde van onroerende zaken en de wijze van vaststelling daarvan ten behoeve van de heffing van belastingen”

Doelstelling van de Wet WOZ: De Wet WOZ stelt algemene regels inzake de uniforme waardebepaling en de waardevaststelling van onroerende zaken ten behoeve van de heffing van belastingen door het Rijk, de gemeenten en de waterschappen. Het doel is om de waardebepaling van onroerende zaken ten behoeve van de heffing van belastingen voor de burger doorzichtiger en voor controle vatbaar te maken. De **uniformiteit van taxaties** moet dus centraal staan, zoals ik steeds bepleit.

Maar rechters blijven handelen in strijd met deze doelstelling. Een paar voorbeelden:

Voorbeeld 1. Dit soort rechters vermijdt zelfs het woord uniformiteit in vonnissen, het gaat alleen om aannemelijk maken, niet om de doelstelling van de wet. Zij maken ten onrechte onderscheid tussen groepen burgers en handelen zo in strijd met artikel 1 van de grondwet. Dit is fundamenteel fout. Mensen in gelijke omstandigheden worden door de overheid niet gelijk behandeld.

Voorbeeld 2. Er zijn 2 groepen burgers. Burgers bij wie de WOZ waarde = modelwaarde en burgers bij wie de WOZ waarde handmatig is aangepast. Voor een afwijking van de modelwaarde uit OrtaX zijn door de gemeente geen richtlijnen vastgesteld. Dit is in strijd met de eis van uniformiteit van de Wet WOZ. Dit soort rechters keurt goed, dat mensen zelfs niet mogen weten, of hun WOZ waarde = modelwaarde of handmatig aangepast.

Voorbeeld 3. Er zijn 2 groepen burgers. Burgers bij wie de WOZ waarde in de bezwaarfase zonder een taxatiematrix getoetst wordt en burgers bij wie de WOZ waarde bij de rechter alleen met een taxatiematrix getoetst wordt.

Voorbeeld 4. Er zijn 2 groepen burgers. Burgers met een niet recent verkochte woning bij wie de WOZ waarde = waarde uit systeem van de gemeente en burgers met een wel recent verkochte woning bij wie de WOZ waarde = koopprijs. De Waarderingskamer stelt:

“Gelijke objectkenmerken moeten leiden tot gelijke modelwaarden en verschillen tussen modelwaarden moeten verklaard kunnen worden door verschillen in objectkenmerken.”

Door de uitspraak van de Hoge Raad kan dit dus niet. Bij elke verkochte woning moet de modelwaarde overruled worden door de verkoopprijs. Identieke objecten krijgen dan verschillende WOZ waarden. Echter de Waarderingskamer stelt dat gelijke objectkenmerken moeten leiden tot gelijke modelwaarden. De wetgever heeft gezegd (en geciteerd door het Parket bij de Hoge Raad), dat de waarderingsinstructie een goede leidraad is voor het bereiken van uniforme waarderingsinstructies in het land. Het arrest van de Hoge Raad (ECLI:NL:HR:2000:AA8610) is hiermee in strijd en ook met artikel 1 van de grondwet.

Voorbeeld 5. Er zijn 2 groepen burgers. Burgers die wel essentiële informatie krijgen van hun gemeente en burger aan wie essentiële informatie wordt geweigerd, zoals gemeente ‘s-Hertogenbosch.

Voorbeeld 6. Er is geen wettelijk kader voor het gebruik, criteria en de inrichting van taxatiematrices. Er is geen uniform toetsingskader waarmee rechters de taxatiematrix van de gemeente beoordelen.

Voorbeeld 7. De heffingsambtenaar mag structureel in iedere fase van het geding met andere vergelijkingsobjecten komen. Hierbij worden geen vaste criteria gebruikt. De rechterlijke macht staat toe, dat een heffingsambtenaar mag handelen in strijd met de eis van uniformiteit van de Wet WOZ.

Voorbeeld 8. De rechter kan beslissen "*in goede justitie*". Ook die beslissing moet conform de wet zijn en voldoen aan de eis van uniformiteit. De praktijk is meestal anders. Ook dit is fundamenteel fout, omdat de formule, waarmee de waarde "*in goede justitie*" is uitgerekend, niet bekend is.

**25 – Tot slot, kort overzicht van in strijd met de wet niet beoordeelde geschillen.
Het gaat hier om een aantal overige, niet wiskundig/statistische geschillen.**

Eerder is al een overzicht gegeven van geschillen met betrekking tot de wiskunde/statistiek. Zie “Kort overzicht van in strijd met de wet niet beoordeelde geschillen (wiskunde/statistiek)” Het gaat om deze aan rechters gedane verzoeken, waar rechters in strijd met de wet geen oordeel hebben willen geven over verschillende principiële en praktische kwesties en zelfs in het vonnis hebben verzwegen dat deze verzoeken zijn gedaan:

- Via welke weg kan een structurele oplossing bereikt worden binnen de bestaande wet en regelgeving, zodat jarenlange procedures niet meer nodig zullen zijn?
- Wil de rechter aangeven hoe het kostenaspect is meegewogen in het oordeel van de rechter welke onderbouwing gebruikt moet worden, de onderbouwing dmv een waardevergelijkingsrapport of een onderbouwing dmv een taxatiematrix?
- Moet de WOZ waarde gebaseerd zijn op de input parameters zie waardevergelijkingsrapport uit OrtaX, mits WOZ waarde = modelwaarde uit OrtaX. Of op de (afwijkende) input parameters van een externe taxateur, die de gemeente pas inhuurt in beroep?
- Wil de rechter transparant zijn en vermelden, dat er TWEE berekeningen (waardebepalingen) zijn ingediend? En dat er dus niet gesproken kan worden van DE berekening, maar ook vermelden om welke berekening het in een concreet geval gaat?
- Wil de rechter transparant zijn en alle feiten correct weergeven?

Ook aan de afhandeling van deze verzoeken is te zien hoe sterk de tunnelvisie en het geloof van dit soort rechters in het aannemelijk maken is. Nogmaals elke argumentatie die schuurt tegen dit geloofsartikel, wordt meteen verworpen.

26 – Hoe nu verder? Het roer moet om.

In Rusland is nu Navalny geëlimineerd. Ik kan alleen maar wijzen naar wat hij heeft gezegd voor het geval hij vermoord zou worden: *“Niet opgeven en doorgaan met vechten”*. Ik hoop, dat ik ook zo sterk zal zijn. Het gaat om de meest elementaire principes van de rechtsstaat die nu geschonden worden.

Mensen hebben bloemen gelegd voor het stadhuis in 's-Hertogenbosch ter herinnering aan Navalny. Let wel, zo iets kan niet in Rusland, in dit land kan dit gelukkig wel. De rechterlijke macht behoort zich te realiseren, hoe intens belangrijk een rechtstaat is. In een rechtstaat gaat het niet alleen om wat men zegt, maar vooral ook om wat men doet. En onderdeel daarvan is te zorgen dat de meest elementaire principes van de rechtsstaat niet geschonden worden. Bijvoorbeeld geen schijnproces zoals in Rusland.

In 's-Hertogenbosch bestaat de Nelson Mandelalaan. Dat zegt voldoende. Hij heeft gevochten tegen iets wat zolang zo fout was en wat op een gegeven moment simpelweg niet meer houdbaar was.

Ook Aletta Jacobs vond dat het roer om moest, maar ook zij kreeg zoveel tegenwerking. Een quote: *“Aanvankelijk was spot en hoon ons deel. De pers en de openbaare meening, verdraaiden onze woorden, verdoezelden maar liefst de feiten. Daarna volgde de periode van verdachtmakingen. Toen wij, ondanks alle tegenwerking, bleven ageeren, werden wij geruimen tijd doodgezwegen”*

Hoe nu verder? Wil de rechterlijke macht ook eens serieus aan de toekomst denken? Het gaat niet alleen om wat men zelf gelooft, maar ook om de wil feiten te onderzoeken, te leren van eigen fouten uit het verleden, zie reflectie bestuursrechters rechtbanken op toeslagenaffaire op www.rechtspraak.nl.

Denk aan:

“Toeslagenaffaire: ‘Belang rechtsbescherming individu moet zwaarder wegen dan vaste lijn jurisprudentie’ ”

Denk aan: *“De bestuursrechter is niet gebonden aan de jurisprudentie van de hogerberoepsrechter en moet zich vrij voelen om af te wijken van een vaste lijn in de jurisprudentie als de zaak daarom vraagt en het wettelijk kader daarvoor een aanknopingspunt biedt.”*

Denk aan een aanbeveling met betrekking tot tekstblokken:

“Het gebruik van tekstblokken en standaardoverwegingen vergroot het risico op automatismen en vermindert de kritische blik op de voorliggende zaak. Het is van groot belang dat rechters en juridisch medewerkers zich niet door het uitspraakmodel laten leiden maar dat zij kritisch blijven kijken naar de specifieke feiten van de voorliggende zaak.”

Bij mijn rechtszaken hebben rechters zonder nadenken een deel van een ander vonnis gekopieerd en hebben niet eens de moeite genomen om na het kopiëren de inhoud aan te passen aan mijn zaak, waardoor aantoonbare feitelijke onwaarheden zijn opgenomen in het vonnis. Het ergerlijke is, dat de burger machteloos staat wanneer hij dergelijke onwaarheden wil laten rechtzetten. Een vonnis behoort in elk geval geen leugens te bevatten. De realiteit is anders.